

Ročník IV
24. LEDNA 1968
CENA 1 Kčs

PRVNÍ POZVÁNKA
STUDNIA NA K-NCERT

SNIMEK TARASE KUSYNSKÉHO
Z JEHO VÝSTAVY V ÚSTECKÉM
KLADIVADLE

MAXIHEREC MINIROLÍ

rozhovor na str. 3

Praha — olympijské
město

strana 7

04

vidina ciziny

Je stále barvířejší, vonnější, lákavější... STUDENT proto hovoří se zástupcem vedoucího mezinárodního oddělení ÚV ČSM Ing. Dušanem Macháčkem o činnosti Svazu na tomto vzdělém i nevděčném a stále bohatěji obdělávaném poli. Hovoří s ním

O věcech minulých

Vše je už jistě dokonale zbilancováno. Co bylo loni dobré a co nebylo dobré?

Dobrého bylo poměrně dost. Zvýšil se počet lidí, kteří byli venku, zlepšila se i jejich jazyková úroveň. Kvalitnější byla i organizace, zjednodušily se cestovní formality, finančně ÚV ČSM pomohlo ministerstvo školství, respektive ústřední výbor Odborového svazu zaměstnanců ve školství. Dobrá byla spolupráce s CKM. Toho horšího ovšem také nebylo málo. Jazyková úroveň se zlepšila obecně, ale u lidí, kteří se zúčastnili bezdevizových výmen, byla ještě pořád slabá. Na těch bezdevizových zájezdech je taky spätne to, že jejich účastníci (celkem 2000) byli skoro všichni bud z Prahy, nebo z Prahy žili z Bratislavě. Jinak vám řeku kdo od nás jede ven, ví o zemi, již jede navštívit, moc málo. U cizinců to je napak.

Kolik lidí bylo na Západě a kolik se jich nevrátilo?

Na Západ odjelo asi 3200 lidí, zůstalo jich tam několik. Ctyři nebo pět.

Jenom pro ujasnění. Vy dělite mezinárodní studentské styky do tří kategorií...

Jsou to jednak styky oficiální — prostřednictvím Vysokoškolské rady, to znamená — účast na kongresech, styky s oficiálními zahraničními studentskými organizacemi, dále praxe, brigády, tábory, na které jezdí studenti, a potom tak zvané družební styky, jež si organizují samotné vysokoškolské výbory.

O věcech budoucích

Dojde letos k nějakým radikálním změnám proti loňsku?

Ne. Nepočítáme rozhodně s tím, že by letos vyjelo ven podstatně více studentů než loni. Pouze výměnných praxí se má zúčastnit u každé organizace o několik desítek lidí více. Nám jde hlavně o kvalitu.

hm) 115

Nápisy na krabičkách od zápalék: HUSITSKÉ OSLAVY V TACHOVĚ 1427—1967 REKREACNÍ OBLAST SYCHERÁK. Další: HUSITSKÉ OSLAVY V TACHOVĚ ZEMĚDĚLSKÝ VELKAZÓD BEČVA N. TÝNEM. Tomu říkám umění využít plochy.

Táto, chci vod tebe vědit něco vážného: za první: kde je stožár, za druhý: co je stožár, a za třetí: jak vypadá stožár.

Mami, postavim si celej svět ze šnekovej pliváků!!

Táto, byl chlap, co pořád pšukal, tak šel k doktorovi, aby mu něco předepsal, tak von mu předepsal kork špunt, a ten chlap šel do shromáždění, přišlo to na něj a předsedové vyštělí voko, tak šel znova k doktorovi, aby mu něco předepsal, tak ten doktor mu předepsal, tak ten chlap šel na nádraží, upšouk se, a vlak mu ujel před nosem.

Táto, víš, kde je pohřbený Karel Čtvrtý? Leží za sklem v bílé kapli, sou tam štyri rakve, a taky tam s ním leží ten Kašpar, ale ne ten letec, ten z Poděbrad!

Mami, dôle v kuchyni se nám prohnávě tři malí démoni, kery prděl. Sou malí, nijak velký, a sou poznat po tvrdějch vajíčkách...

Táto, znal sem chlapa, co jel tak rychle na kole, až se mu veřepu zavařil moje, totíž vlastně ne zavařil, ale rozpříšil, jenže naštěstí měl ten chlap při sobě pilulky na rychlý myšlení, takže když vidlice předního kola byla deset centimetrů od země, tak seskočil a šťastně přistál do škarpy.

Martine, čím chceš bejt?

No, když neudělám divadlo, tak popelářem. Jenže to bych musel vstávat ve štyři ráno. (rozhlás 13. května 1965)

To radši pudu dělat redaktora do Mladé fronty. Ale to taky nejde. Tam bych zase nesměl napsat voli šli ulici s tvrdým —y.

Mám od vás hodinky jedna radost dou přesně a myslím že i vodotěsné jsou neb dvakrát byla jsem s nimi v lijavci a ony dále jdou také já mám pokoj od správkáren a správkárny od mne a chcete-li tak zahrájet mi něco z carevíče aneb vzpomínka na miláno...

(Dopis zákaznice za výkladem)

Půjdou nyní k holiči, řekla. Madame, vy neznáte mřvu. Spletla jste si fénix se sémišem.

Omyl. Jste ošklivost sama.

No kdybysme generalizovali tak daleko nepřidem. Já myslím že lidí jsou tak nějak čestný nebo nečestný a je tu předsudek nebo tak nějak. Jako že si muž nebo žena osouboju připojení toho druhého já to ne-

myslím nějak vulgárně jako že ten druhý je zboží ale tak nějak podanství (rozhlás 13. května 1965)

v této prodejně můžete získat při nákupu káv EXTRA SPECIAL SANTOS KOLUMBUS A KÁVA BEZ KOFEINU nálepku do soutěže Světa sovětů Zaředvědy na Bajkal.

Soudruhu Pochylý, jaké máte zájmy, kdybyste nám povíděl? No tedy astronomii a gastronomii.

Tříkrát osprchované brambory až na spotřebitelův stůl! (televize srpen 1966)

Sustáky do čistírny neberezeme. Pro přetíženosť rychločistiřny bereme jen pomalu. Dejte mi dvě špičky a deset deka rybího. Si levez. Zvláštní opravna podpatků na počkání. Lasciate ogní speranza.

Obklopenost prázdnými, nesmyslnými, nikým a ničím spolehlivostí, jen v sobě tkvějícími

a sem a tam přemisťovanými věcmi. Hrůza věci, disperzovaných v prázdnotě.

Soud dospěl k přesvědčení, že jste vinen.

Tady nejsme u Jardy Šterclai. Tady jsme u soudů. O tom, co je a co není umělecké dilo, rozhoduje soud!

5. IX. 1965

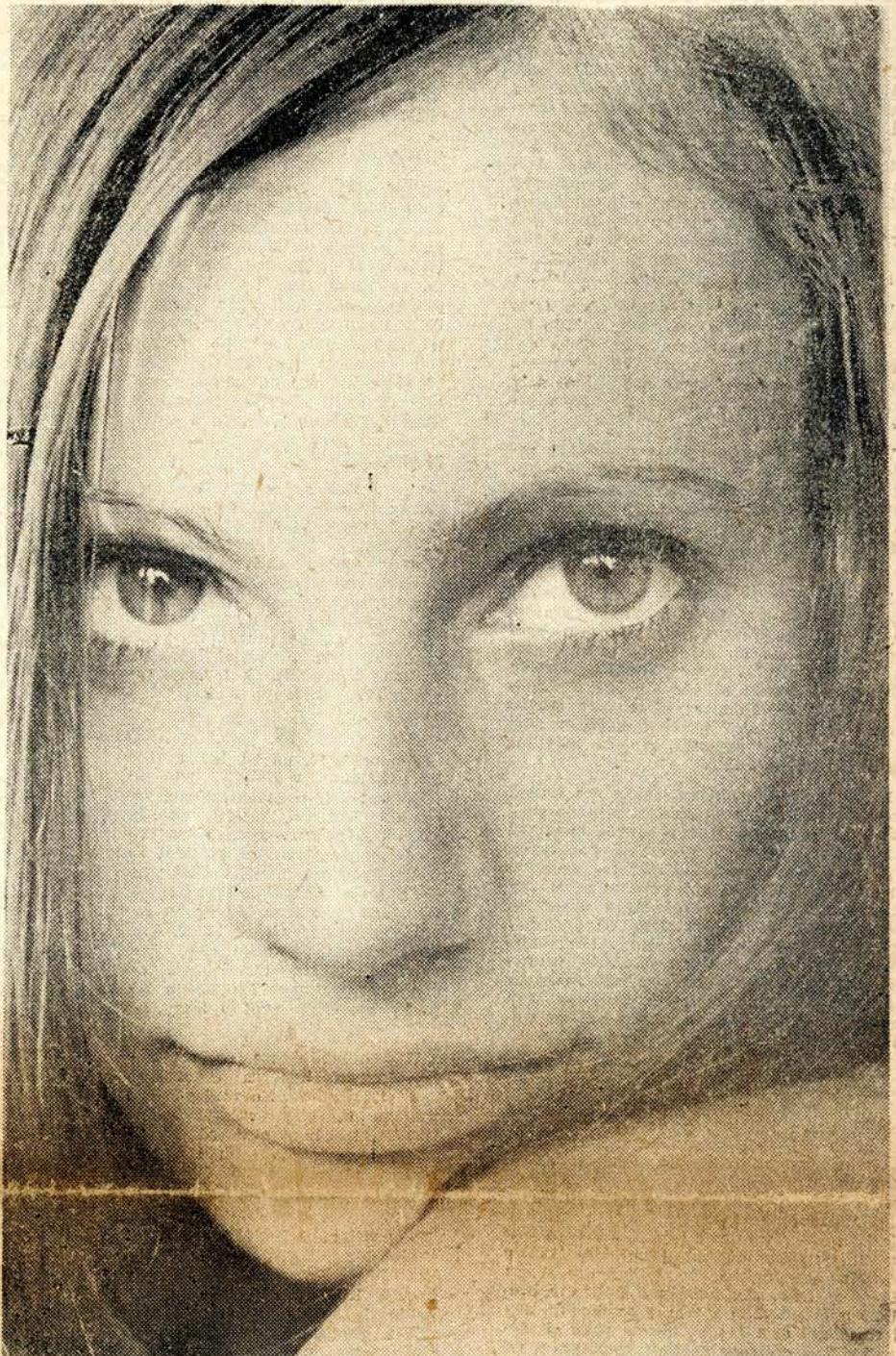
Rezavějící nerez příbory. Odchlipující chromování na autech. Levotočivý místo pravotočivý model lodního šroubu v modelárně v R. Byty bez elektrického vedení a bez hajzlů. Dveře po třech nedělních skříňen v rámec. Skříň na šaty neliscí už v den dodání. Petrolejová kamínka za 420 Kč nelze vůbec uvést do provozu a prodařka varuje kupujícího: Pane, neberte si je, každá třetí jsou zmetkoví, a vy určitě budete ten třetí. Takyže byl.

Mladý básník A. F. si v prezenční vojenské službě pověsil nad svoje lůžko z časopisu vyštířenou hlavu Botticellioho „Venuše, rodící se z muše“. Politruk útvaru k němu přišel se slovy: „F... e, ta kurva pude důl.“ „Ale soudruhlí nadporučíku, to není žádná kurva, to je taková holka vod Botticellioho, Venuše!“ „Vod Botyčelyho, fajn, ale ta kurva pude důl!“

Z pekel tragiky v tragikomédií předpeklí, ne v propasti, ale v misgrubně, žádné. De profundis, ale plýtkost přeobstávání na předelu ničeho určité a něčeho snad, po prázdných chodbách, po refýzích, ve frontách na nahnilý kartoli, v sudebníkde.

Kdyby neměl hmyz v přírodě své přirozené nepřátele, obrátil by za jediný rok celou zeměkouli v poušť. Totéž platí v měsíci lidí.

IVAN DIVÍS

VÝLOHY OBCHODŮ SE PROBUDILY. NEJDŘIV SE OPLÁCHLA VÝLOHA pekařství, potom hně uzenářství a železářství a nebylo ještě ani půl osmé a ulice města v širokém údolí, na soutoku řek Dracu a Isery, ožily. Nejkrásnější francouzské město v Alpách, ukryté mezi alpskými masivy Chartreuse, Belledone a Vercors, staroslován Grenoble, vykročil do dalšího dne, aby se ještě více přiblížil slavnostnímu okamžiku, třetí hodině odpoledne v úterý 6. února letošního roku, kdy zde budou slavnostně zahájeny jubilejní X. zimní olympijské hry.

GRENOBLE - nejen SPORTOVNÍ

čtěte na čtvrté straně

... z teorie spolehlivosti / 3

CO SE VĚTRŮ TÝKÁ

V neděli 14. ledna přinesla Mladá fronta článek o situaci ve Strahovském areálu, kde v pokojích na návštěrné straně bloků číslo 2 a 5 (tj. „v budovách, které stojí tváří v tvář otevřené pláni a chrání celý areál před větrem, slotou a nepohodem“) — do voluji si citovat, poněvadž se mi to moc líbí klesl v období mrazů teploměr na sedm a v noci dokonce na pouhých pět stupňů Celsia, takže obyvatelé tétoho pokojů byli nuceni spát několik nocí v svých kamrádův v pokojích na závětrné straně (rozumě na zemi); přitom si samozřejmě všichni připátrali elektřinou — což se ovšem zas nelíbilo pojistkám, jak už to bývá, takže nakonec byla na bloku č. 5 opět nějakou dobou tma, a tak dále — a to všechno tedy ve zkouškovém období.

Vina byla na škvírách okolo oken (těsněná z ručníků nebylo nic platné). Kdo by si mohl dneska co vztít na generálním do davateli (n. p. Armbabeton), když v době kolaudace okenní rámy přece odpovídaly normě (kdo pozná, že dřevo není dostatečně prochlé...?)

V listopadu jednala Správa účelových zařízení areálu s n. p. Rohoplast (mimořádně toto utěsnění škvír reprezentuje asi 300 až 400 tisíc korun), nejblíže termín, ve kterém mohl vše jmenovaný závod vyhovět, bylo však až první a druhé čtvrtletí 1968...

Pak ale přišly ty mrazy a větry a následkem toho článek v Mladé frontě, ve kterém se dále ještě pravilo, že studentům bylo teplo slišeno od 15. ledna (na schůzce, kde se zúčastnil zástupce rektora). Správy účelových zařízení areálu Strahov a Kolejni rady areálu Strahov a že tedy zlejem jediné řešení bude: požadat kvalifikované spoluobčany, aby pomohli, ať jsou tedy tak hodně a přihlíží se...

Příští den přišla obleva (takže pro změnu zas překrásně teklo do sklepů, protože před sklepáři okénky nejsou příslušné kanálky) a po intervenci rektora čtyři pracovníci z n. p. Rohoplast na individuální smlouvě (z n. p. Rohoplast) dovedeni rovnou ze stavby až na nám. Kubánské revoluce) a přesněji den převzaly objednávky další tři podniky: Komunální podnik Počernice, Komunální služby Příbram a Komunální služby Praha-venkova. Ministerstvo školství intervenovalo na Ústřední svaz výrobních družstev, aby eventuálně odvolal dalších pář lidí ze stavby a dal je k dispozici Strahovu.

Za jeden den udělali ti čtyři pracovníci z Rohoplast 8 pokojů. V bloku č. 5 je na návštěrné straně 120 pokojů, v bloku č. 2 taktéž, 120 a 120 je 240, děleno osmi, rovná se 30 dní, tedy měsíc, ale protože bude těch pracovníků nejméně dvakrát tolk, můžeme dělit nejméně dvěma, což vychází asi tak na 14 dní (tedy když to všechni ti pracovníci ve zdravi přečkají) a pak dojde i na blok č. 1 — totto je můj odhad a toto je má naděje, napřed jsem sice trpěla utkvělou myšlenkou, že nejjednodušší ze všeho by bylo, dat každému těch pář hřebíčků a metrů toho příslušného plechu, aby si to udělal sám (vždy během roku si student dělá spousty údržbářských prací sami!), ale potom jsem viděla to příslušné nářadíko, není to jenom kladívko a je prý toho jenom pář kousků, a nárok je třeba to vokáno taky přihlobovat, tedy je zkouškové období (tedy každý hodinky žádá), pokud obleva trvá, nevypadá to suma sumárum tak docela nejhůř, užemž se tedy a doufemž, že bohové budou přiznati co se větrů týká a budeme rádi, že nejsme na Větrníku (tam se ve zkouškovém období totiž zas pro změnu maluje) a věrmež, že se tentokrát nebude muset sejít vládní komise ba ani zádná jiná komise, věrmež.

KRISTINA VLACHOVÁ

16. 1. 1968 v 10 hodin dopoledne zavítala lavina skupinu studentů elektrotechnické fakulty z Brna kteří absolvovali lyžařský výcvik v Malé Fatře. Na místo nesít odjel náš redaktor. Blíží se informace o této smutné události při neseznamení příště.

STUDENT

Týdeník ČSM a Vysokoškolské rady UV ČSM, Šéfredaktor — dr. Ivan Krofta, Zástupci ředitele — Karel Šmid a dr. Marcel Jansen.

Redaktori — dr. Miloš Beneš, Petr Feldstein, Petr Hodan, Ladislav Kadavý, Miroslav Klomínek, Tomáš Pekný, Hana Vondráčková, Helena Votruba.

Adresa redakce: Praha 1. Staroměstské nám. č. 17, tel. 22-82-33. Tiskne Mir, Praha 1. Panská 6. Redakce nevrací nevyžádané ručkopisy. Rozšíruje a objednávky přijímá PNS. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expediční tisku, odd. vývozu tisku Praha 1, Jindřišská 14. Předplatné roční 52 Kčs, čtvrtletné 13 Kčs. A-15-81048

VITA NOSTRA

ČESKÉ BUDĚJOVICE

Pěkně si zaplesali studenti pedagogické fakulty na svém reprezentačním plese dne 3. ledna 1968. Ples PF nejen zahájil českobudějovickou plesovou sezonu, ale vyznačoval se i hojnou návštěvou, pěkným proštědrem a solidním mužským výkonem tanecňeho orchestru PF — Claret.

NITRA

Nitranskí vysokoškoláci mají opět svůj časopis. V minulých dnech po trojmesačné prestavce (pre nedostatek papíra) sa došlo prve číslo Poľnohospodára v Holešovicku. Podnik v novém roce přátelské setkání s posluchači společenskovoředné fakulty této university, se zahraničními účastníky postgraduálního studia do rukou Studentov Vysoké školy poľnohospodárskej. Tým vstoupil Poľnohospodár do XI. ročníku své existence. Na jeho tvorbě pod vedením redaktorky Elzy Glesgovej sa najaktívnejšie podílejú studenti Laurík, Jakabovič, Čížmárik, Pafčugová, Louda a další.

PRAHA

13. 1. 1968 se sešli v zasedací síni rektorské UK zástupci FV ČSM se členy VOV ČSM, UV ČSM, ÚV KSC a MS. Podnětem pro svolání tohoto aktu byla závěrečná zpráva vládní komise ke strahovským událostem, aktiv se však zabýval i problémy ve svazkém hnutí na pražských vysokých školách a příjal některá závážná doporučení k formám organizování studentů a k dalším otázkám.

V dnech 18. až 20. ledna 1968 se uskutečnil v Dublinu mezinárodní seminář o demokratizaci vysokého školství, který pořádá MSS s Národním svazem irských studentů. Seminář se zúčastnil za vysokoškolskou radu UV ČSM současný Josef Skácel a Jan Bičák. Obsahem semináře, který navazuje na konferenci UNESCO, která se konala koncem roku 1967 ve Vídni, je projednání podmínek pro demokratizaci školství a reformy vysokých škol v Irsku.

V polovině února se sejde v Brně zimní kongres organizace IVSU (Mezinárodní organizace pro výměnu studentů veterijnářského lékařství), kde kromě odborných seminářů a exkurzí bude docházet výměna studentů členských organizací na letošní rok.

V prosinci minulého roku si studenti psychologie, studující na katedře psychologie filosofické fakulty KU, založili obořovou organizaci, kterou nazvali Akademická psychologická obec (APO). Má status obořové organizace Svazu mládeže, jejímž nadřízeným orgánem je fakultní výbor ČSM. Úkolem této organizace je zajímat se s vedením katedry optimální podmíny pro studium, podporovat pokusy posluchačů o vlastní vědeckou činnost a umožňovat širší rozhléd ve vědách.

Pohodlný řidičský kurs mohou nyní absolvovat studenti PF v Ústí nad Labem. Kurs, který připravil

které se přímo či nepřímo psychologie dotýkají. Konkrétně to znamená vytvořit archiv z dobrých seminářích a ročníků prací koordinovat práci více studentů na nějakém téma, udržovat kontakty se studenty na jiných katedrách psychologie, zároveň zajišťovat učebnice a skriptu vydávanou mimo Prahu a během školního roku uskutečňovat besedy s odborníky, kteří se zabývají psychologií, filosofií a dalšími humanitními vědami. Rovněž navázat styk s některými universitami v zahraničí, popřípadě organizovat výměnné zájezdy. Perspektivně se počítá s utvořením několika sekcí, podle zaměření studentů na různá odvětví psychologie.

Rektor University 17. listopadu prof. dr. J. Martinic uspořádal v Kulturním domě Dopravních podniků v Holešovicích k nověmu roku přátelské setkání s posluchači společenskovoředné fakulty této university, se zahraničními účastníky postgraduálního studia do rukou Studentov Vysoké školy poľnohospodárskej. Tým vstoupil Poľnohospodár do XI. ročníku své existence. Na jeho tvorbě pod vedením redaktorky Elzy Glesgovej sa najaktívnejšie podílejú studenti Laurík, Jakabovič, Čížmárik, Pafčugová, Louda a další.

Ceskoslovenské vysoké školy přijmou letos do denního studia na 25 000 nových studentů, z toho na Slovensku téměř 9400. Orientační číslo pro počet nově přijatých studijních příjmelek zde zaměstnáno je 9000. Nejvíce příležitosti pro uchazeče o vysokoškolské studium bude na vysokých školách technického a zemědělského směru. Zřejmě neuspokojen zůstane letos opět zájem o umělecké studijní směry. Největší počet studentů — asi 90 — přijme pražská AMU.

Studenti filosofické fakulty UK v Praze zaslali dne 8. ledna 1968 telegram souduřku A. Dubčekovi s nastoupení jeho funkce prvního tajemníka UV KSC v tomto znění: „Jménem studentů filosofické fakulty University Karlovy v Praze Vám blahořejeeme k zvolení příjmelem tajemníkem UV KSC. Přejeme Vám mnoho úspěchů ve Vaši odpovědné práci a při dalším prohlubování širšeho proudu demokracie.“

VŠCHT si buduje svépomocí klub v budově fakulty. Práce pokračují velmi pomalu, neboť na vystavění se podílí pouze několik naděnců. Je třeba ještě upravit předsíňku na šatnu, instalovat barový pult, reflektory, obstarat zářízení nutné k provozu klubu. Samostatná konцепce klubu není dosud pouřítila jasná. Termín dokončení je konec ledna. Jestli bude dodržen, záleží na pomoci dalších dobrotolinků.

ÚSTÍ NAD LABEM

Ruský klub pedagogické fakulty v Ústí nad Labem připravil společně s katedrou výtvarného výchovy zajímavou výstavu pod názvem Za starou Rusí. Výstava, která je instalována v kóriďoru fakulty, obsahuje reprodukce staroruských ikon a cyklus fotografií z Vladimírské a Suzdalské Rusi.

Pohodlný řidičský kurs mohou nyní absolovat studenti PF v Ústí nad Labem. Kurs, který připravil

fakultní výbor ČSM, bude probíhat přímo v místnostech fakulty, a co je nejdůležitější, bez obvyklého nejméně ročního čekání. Riadičské průkazy obdrží studenti již koncem letního semestru.

Po úspěšném zavedení burzy pracovních příležitostí v několika městech vysokoškolských městech přibývají s touto akcí i ústečníci studenti. FV ČSM na pedagogické fakultě, který burzu spořeňou s KV ČSM a MěstCN v Ústí n. L. připravuje, už má v zásobě několik výhodných nabídek. Studenti se budou podílet na propagandistické a lektorské práci, další nabídky se budou týkat provádění i zpracování různých sociologických výzkumů, některé budou spolupracovat s redakcí časopisu Dialog.

Již šestého února vyraží několik desítek studentů pedagogické fakulty na trasu Zimního přeboru Krušných hor. Pracovníci turistického odboru Slavie VŠ v Ústí nad Labem připravili pro tu to akci traf, vedoucí přes Tepličku, Moldavu, Horu sv. Kateřiny a Příšeru do Jáchymova. Odídu už turisté použijí při návratu do Ústí n. L. zcela netradičního turistického prostředku — autostopu.

Dopravní podnik v Ústí nad Labem ještě donedávna studentům mnoha vstříc nevycházel. Traťové jízdenky měly pouze omezenou platnost, ve všední den od čtyř do dvaceti hodin, v pracovních sobotách jen do 14 hodin, ve všedních sobotách a v sádřích jízdenky neplatily. Až nyní se FV ČSM a vedení pedagogické fakulty podařilo dosáhnout změny, jízdenky budou od 1. února letošního roku platit denně, tedy i ve dnech pracovního klidu, až do 22 hodin. I nyní si však studenti budou nutní v ceně vstupenek na kulturní podniky, které končí přečerpáním později, připočítat 80 haléřů za jízdenku do kolejí.

Na několik zájezdů se připravují členové pěveckých a hudebních souborů pedagogické fakulty. 80členný smíšený sbor, vedený odborným asistentem Tomášem Flajou, se zúčastní přehlídky souborů v Pardubicích a Nitře. Dvě komorní soubory, který má 20 členů, připravují jeho vedení odborný asistent Vlastimil Kobrle na zájezd do Karl-Marx-Stadtu, ve stadionu jednání je zatím zájezd do Kyjeva. Smyčcový komorní orchestr, který má odborný asistent Milán Rožek, se chystá na výměnný zájezd do západoněmeckého universitního centra Göttingenu.

**VYSOKOŠKOLSKÁ RADA
ÚV ČSM, jejíž členové byli v minulém období zvoleni, se sejde poprvé 3. února 1968 v Praze. Podrobnosti příště.**

Na zpravidla spolupracovali: Petr Jelínek, Zdeněk Kárlík, Anton Kretter, Marek Lívora, Oldřich Matoušek, Eva Stutzigová.

VADÍ - NEVADÍ

Není prohra, jako prohra

... v 50. čísle Studenta byla uveřejněna rubrika „Innsbruck čeká“ (připravil Zdeněk Kárlík), jejíž úvod me počátku překlápal. Je zde vyjádřeno zklamání nad umístěním skandinávského hokejového mužstva na universiádě v Turínu 1966, a hlavně nad jeho prohrou s mladým týmem rumunských hokejistů.

Shodou okolností jsem byl členem tohoto hokejového družstva, a mohu Vám sdělit, že s „mladým rumunským týmem“ hokejistů naše mužstvo neprohrálo, ale naopak, vysoko nad ním zvítězilo v poměru 9:3. Je sice pravda, že naše družstvo skončilo až třetí (za SSSR a Rumuncem), ale to se stalo spíše tim, že sovětí hráči povídali rumunským ve výjimečném střetu nastřílet takový pocit branek, že nás totiž rumunské mužstvo mohlo předstihnout v skóre...

Až potud citujeme z dopisu čtenáře, který si nepřeje být jmenován. Je fakt, že v úvodu zmíněného článku se skutečně vyskytl věta, hovořící o prohrze našich hokejistů z družstvem Rumunské. Prohra byla však miněna v poněkud jiném slova smyslu. V tomto případě žálovalo naši morálkou hokejistů až za Rumunskem, tedy zemí, která není počítána mezi světovou hokejovou splíšku. Pro československou veřejnost znamenalo však toto umístění vše než příčiny, které toto situaci zavinily. Tim je miněna prohra našich s Kanadou, která byla nakonec patnáctá, a výsledek utkání SSSR-Rumunsko, o kterém čtenář píše.

Buňžel, jak při autorizaci článku, kterou doc. Čáp osobně prováděl, tak při redakčních úpravách zminěného materiálu byly prováděny společně s autorem článku, jsme přehledli možnost jiného pochopení této poněkud nesprávné formulace věty. A za to se samozřejmě přiznali dopisu i dalším čtenářům omlouváme.

REDAKCE

ZPRÁVA Z TISKU:
NA JEDNOM OSTROVĚ V TICHOMORI
ODMÍTL TROSEČNIK
POMOC AMERICKÉ LODI.

MOSKEVSKÁ
ZPOVĚDNICE
KARLA
HVÍŽDALY
A KARLA ŠMÍDA

Maxiherec minirolí

Fotografuje
Karel Havlíček

Jaké údobi v historii je pro vás nejzajímavější?

To je velice sicežitá otázka. Ale vezmu-li v úvahu jenom svou historii, tak to, že jsem se po institutu dostal do divadla. Jenom nevím, jak to ocení lidstvo...

Proč jste si vybral právě cikánské divadlo?

U nás má každá národnost svá divadla, takže otázka by asi byla přesnější, kdybyste se zeptali, proč jsem nešel do ruského divadla. Cikánské divadlo se mi zdá velice svérázné a dává mi možnost uplatnit tam mé sklonky jak herecké, tak zpěvácké i tanecní.

Jste Cikán?

Jevgenij Jevtušenko

balada o kurvě

Bejvala to prvná,
prvá,
prvá
dáma v archangelských putykách.
Bejvala to kurva,
kurva,
kurva
se stříbrným lakem na drápkách.
Co si myslívala,
husa,
husa,
komu z lásky dala kdy svůj klín?
... Střevičky z Le Havru,

podprsenka z USA

a kombinéz z Filipín.

Když šla krokem páva,

páva,

na večeři, s ní zrzavej Dán,
její muž — ten padal,

padal,

padal

s vrtulníkem, pod ním oceán.

Co nic neříkáš?

Tancuj a usmívej se...

V noci pluje přes všecky tvůj sny

mramorová hora ledu,

ledu,

ledu

a v ní zamrzlej

ten vrtulník.

Proč nejdeš zas

mlsat,

mlsat?

Proč si prohlížej tvůj oči oslepilý

střevičky z Le Havru,

podprsenku z USA

a kombinéz z Filipín?

Hele, jak se hanbou,

hanbou,

schováváš v svém mrvém pokoji!

Vzpomínáš na život

s mámou,

s mámou,

na lidi — a nevíš, kam máš jet.

V očích ženský slzy,

slzy.

slzy.

Komu poslícháš nakoupit.

V náruči pak

držíš,

držíš,

držíš

cizí děti; tvůj slzy je pokropí.

Proč tak krutě toužíš po pokoře?

Že by bůh člověku přece jen

stvořil

hoře,

hoře,

hoře,

aby se stal lepším.

nežli je?

Bejvala to prvná,

prvá,

prvá

dáma v archangelských putykách.

Bejvala to kurva,

kurva,

kurva

se stříbrným lakem na drápkách.

Přeložil MILOSLAV ULIČNÝ

Narodil se v Moskvě roku 1937 a v roce 1962 absolvoval Moskevský divadelní institut Ščekina. Od té doby je členem moskevského cikánského divadla Romen. Hrál Janka ve hře Horká krev, Romana ve hře Cikánka Aza, Kubu ve hře Pražský orloj, Vichmana ve hře Píseň na úsvit atd. Jeho žena se jmenuje Lala Anatolevna Bobrova a je to Cikánka, rovněž herečka.

Boris Ramelevič Taškentskij

Presto ale meri Cikány trávite převážnou část svého času, vaše žena je Cikánka. Mochte říci nějaké vlastnosti, kterými se liší od Rusů?

Ostrá hranice pochopitelně neexistuje, ale dominován se, že předeším muzikálnost, myšlenky pro tanec, temperantnosti a improvizacemi schopnostmi.

V čem je podle vás specifika cikánského divadla?

Za prvé v jeho hudebnosti a plastичnosti, a jestliže budeme mluvit obecně, tak předeším v jeho neohraničených možnostech.

V jakém slova smyslu neohraničených možnostech?

Ve smyslu přechodu textu, monologu či dialogu herce

k tanci či k písničce. Zde je tento přechod tak pozvolný, přitom nutný a přirozený. Nebo každý Cikán své myšlenky a své city nejpřesněji zapívá nebo zatančí. V jiných divadlech jsou podle mne tance s písničkami většinou jako samostatná čísla, kdežto zde bývají jako tečky za myšlenkou, za citem.

V tom je specifika i přitažlost cikánského divadla zároveň. Druhou přednost tohoto divadla vidím v neobvyčejně různorodém souboru tohoto divadla. Od typů vyloženě folklórních přes zpěvky a tanecníky až po komedy a dramatické herce.

Teď vám položíme zcela prostou otázkou. Jakou roli, nebo jaké role hrájet nejraději?

Od té doby, co jsem přišel do divadla, začal jsem hrát komediální malé role. Až jsem si je zamíval...

Díváme-li se dneska na ferman, na rozepsání nové hry, hledáme se již automaticky někde dolé a vždycky pevně věřím, že autor té roli moc nevěnoval... Jsem dneska dokonce přesvědčený, že v těchto rolích má herce největší možnosti. Když spisovatel příše hlavní úlohu, dává si na ní neobyčejně záležet, je dokonale propracovaná. Malé role jsou obyčejně nepropracované a člověk tam má největší prostor pro svoji fantazii...

Ono je to tak. Když máte malou roli, máte velice málo času na to, abyste něco řekli, a proto to musíte říci daleko koncentrovaněji a výrazněji, což vás nutí k velké přesnosti v práci. Ve velké roli máte mnoho času, mnoho prostoru a máte možnost dokonce diváka mást. Můžete být nejdřív jiný, než jste doprovodová, a to jednak záměrně a jednak proto, že třeba špatně hrájet. Strašně rád hraje úlohy malých lidí, kteří si normálně lidé nevšimají, kteří ale mají také své lásky, své

tragédie a své sny. Například moje role ve hře Cikánka Aza. Hraji tam hluchoněmého kluka, který si má vzít z příkazu otce — bohatého otce — jednu krásnou dívku. Chtěl jsem v téhle malé roli ukázat celý jeho život. Jako komediální herce jsem měl velmi mnoho možností, ale tomu jsem se vynul a snažil jsem se ukázat na jeho životní tragédi. Ukázal, že ten hoch za to nemůže, že je hluchoněmý, že má také právo milovat jako každý jiný člověk a jsem přesvědčen, že on ji skutečně mohl milovat a on i já v té roli jsme nemohli pochopit, proč bych jí nemohl mit rád... Zajímal jsem se o hluchoněmě, navštívil jsem jejich ústav a potvrdil jsem si, že hluchoněmí prožívají všechny životní situace se stejnou emocií jako my zdrai.

V čem vidíte své osobní štěstí?

Zase v tom, že jsem v divadle. Jsem šťastný. Jsem šťastný, protože mohu mluvit jazykem, který trošku znám a který mám rád. Jsem šťastný, protože mohu tlumočit myšlenky, prožitky, city a vzrušovat diváka... Jsem velice rád, že jsem si vybral tohle povolání.

Když se divám na divadlo nebo na kino, jsem natolik citlivý člověk, že ho vnímám pouze jako divák, a když tam prožívám nějaké estetické či morální uspokojení, když mám pocit, že se nějak obghacuji, když to někdo ve mně něco otevírá, jsem šťastný, a to bych chtěl také umět.

Příkaz hrát ve divadle někdy jako divák?

Ano, v divadle na představení Dobrý člověk na Tagance a v kině na filmu Rocco a jeho bratři. Jsem jinak strašný fandí italské kinematografie.

Proč právě italské?

Hra italských herců je tak životní a tak aktuální a sa-

motná tématika je tak cítit zemí, člověčinou, že to můží vždycky strašně moc provázit. Hlavní je ale ta skutečnost problémů. Citovost a životní odhadlanost je mi to velice blízké. Jsou velice přesní, ve svých výrazových prostředcích střídmí, nepovrchní, bez šablon, a když to zažívám, je to velice příjemné a doprovody to vznívají.

A zde v italské kinematografii by bylo asi také možné hledat vaše herecké vztopy...

Ano, jsou to Alberto Sordi a Marcello Mastroianni. To jsou dve osobnosti, kterých si velice vážím.

A co byste jako herec považoval pro sebe za opravdový úspěch?

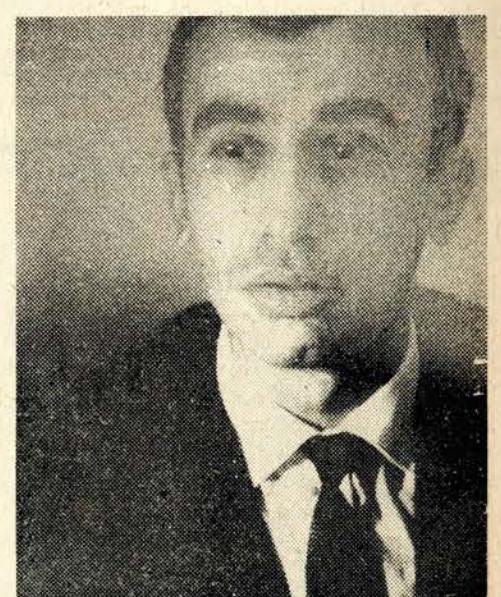
Ta, co chci jako divák, abych dal divákům jako hercem.

Dopoledne a zčásti i odpoledne zkoušíte, večer máte představení, stále tedy hrájet. Nepřistihnete se někdy i v civilním životě, že hrájet?

Samořejmě, to se stává každému člověku, ale to je asi normální, to je tím, že vnitřní život je prostě velice často jinde než venkovní projevy člověka. To je vlastně svým způsobem improvizace, a o tu se každý tvůrčí člověk musí snažit. Nehledě na to, že je třeba si vždycky dělat legraci, i když legraci uvnitř smutno. Vždycky je třeba si najít důvod. Někdy může být důvod i ve věžnosti. Když je věžnost bez příčiny, tak je velice směšná... já si vůbec myslím, že věžnost a seriósnost je velice únavná.

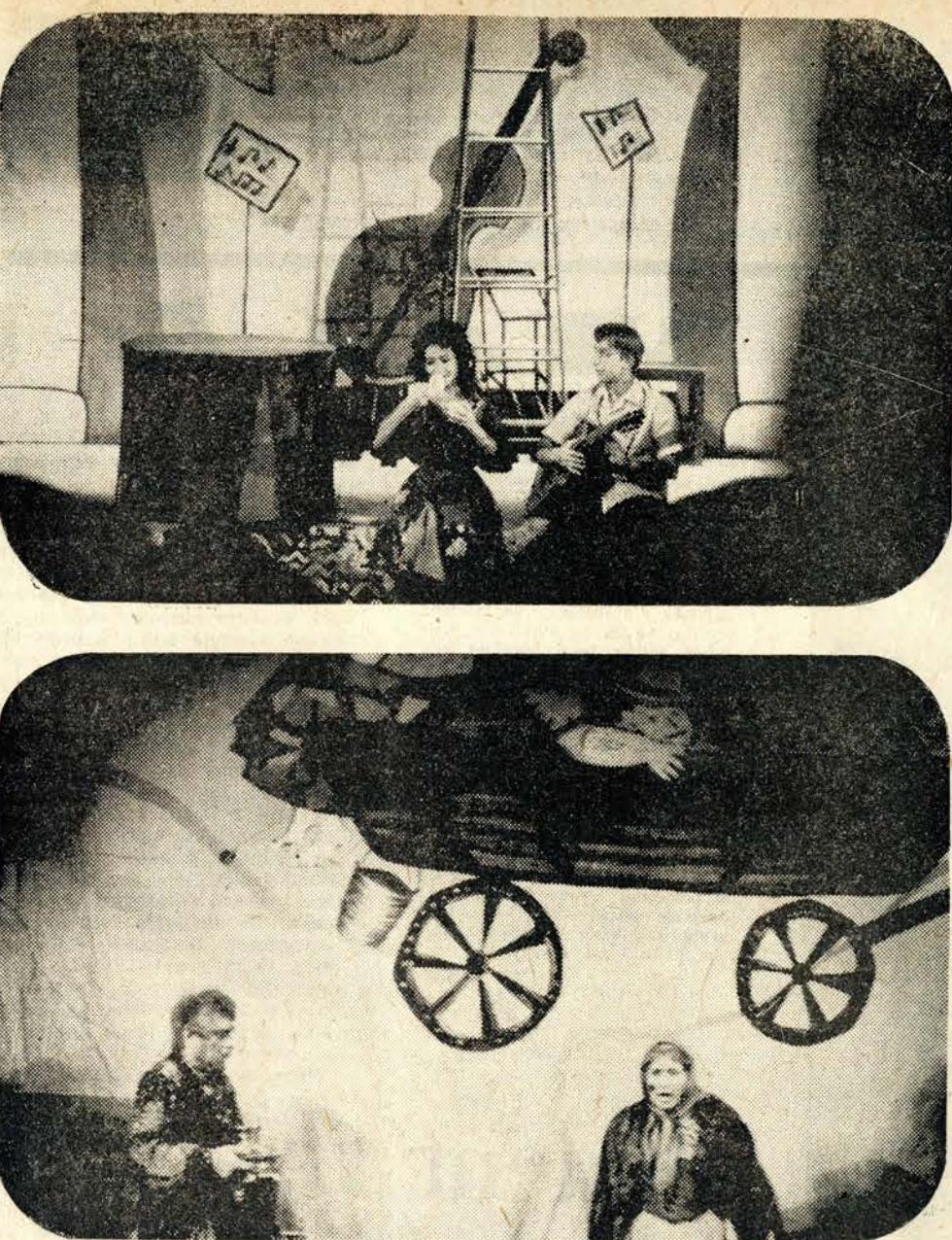
Proto bývají některé významné lidé tak často zlá?

Ne vždycky, nedá se to zejména vysobecnit, ale lze to tak říci. To, že některí lidé si němují dělat legraci a neumějí ji přijímat, to je asi hlavně nedostatek kultury.

Kdy jste poprvé hrál divadlo? Ve třicátých letech.
Kdy vstáváte? Různě, nemám grafik.
Které jídlo máte nejraději? Blof.
Kdy se vám pracuje nejlépe? Když přesně vím, co dělám.
Co nejraději pijete? Odpovídála za něj žena: Koňák.
Jaké divky se vám nejvíce líbí? Mně se vše všechny líbí moje žena.
Kterou knihu máte nejraději? Miluju J. F. Coopera.
Koho máte nejraději z našich herců? Vyberte si ty, které máte rádi vy, a napište je tam. Já vám důvěruji.
Chodíte rád do kina? Velmi.
Bojíte se někdy? Obávám se premiéry, ve které mám roli.
Kam byste jel nejraději na dovolenou? (Ptá se své ženy.) Do Taškentu a napište, že se vždycky radím se ženou.
Jel byste sám? Ne, to by mně bylo smutno.
Máte auto? V duši.
Chtěl byste ho mít? Chytěl byste ho mít?
Myslím si, že není nevyhnutelné, ale když ho měl, tak bych ho neodmítl.
Jaké šaty nosíte nejraději? Divadelní.
V kolik hodin chodíte spát? Různě.
Spíte rád? Ano.
Zdají se vám nějaké sny? Ano.
Jste přesný, když máte schůzku s divkou? Jsem člověk ženatý a tudiž přesný.
Kolik byste chěl mít děti? Pro začátek deset.
Cím byste chtěl, aby byly? Nevím.
Hrajete na nějaký hudební nástroj? Na kytaru.
Umíte zpívat? Ano.
Kterou písničku máte nejraději? Všechny národní.
Kouříte? Ano.
Kolik? Dvacet.
Chodíte rád na houby? Ne, ale chodím rád na ryby.
Líbi se vám miniskunks? Ano.
Koho ze svých přátel máte nejraději? Zenu.
Co nenávidíte? Nespravedlivost.
Jste pověřitelný? Ne.

TAŠKENTSKIJ NA SCÉNĚ CIKÁNSKÉHO DIVADLA
DIVADLO ROMEN V MOSKVĚ

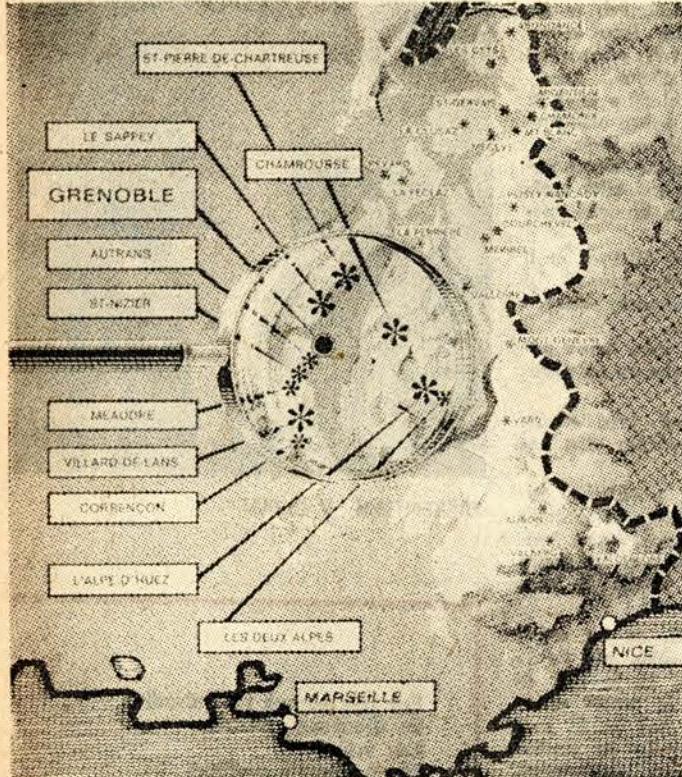

Grenoble

— tentokrát nejen sportovní

Nebude to však poprvé v historii, kdy na půdě Grenoblu budou kráčet nohy atletů a zdatných soupeřů. Už rok po smrti Gaia Julia Caesara začíná historie města. První písemnou zmínu o místě nazývaném

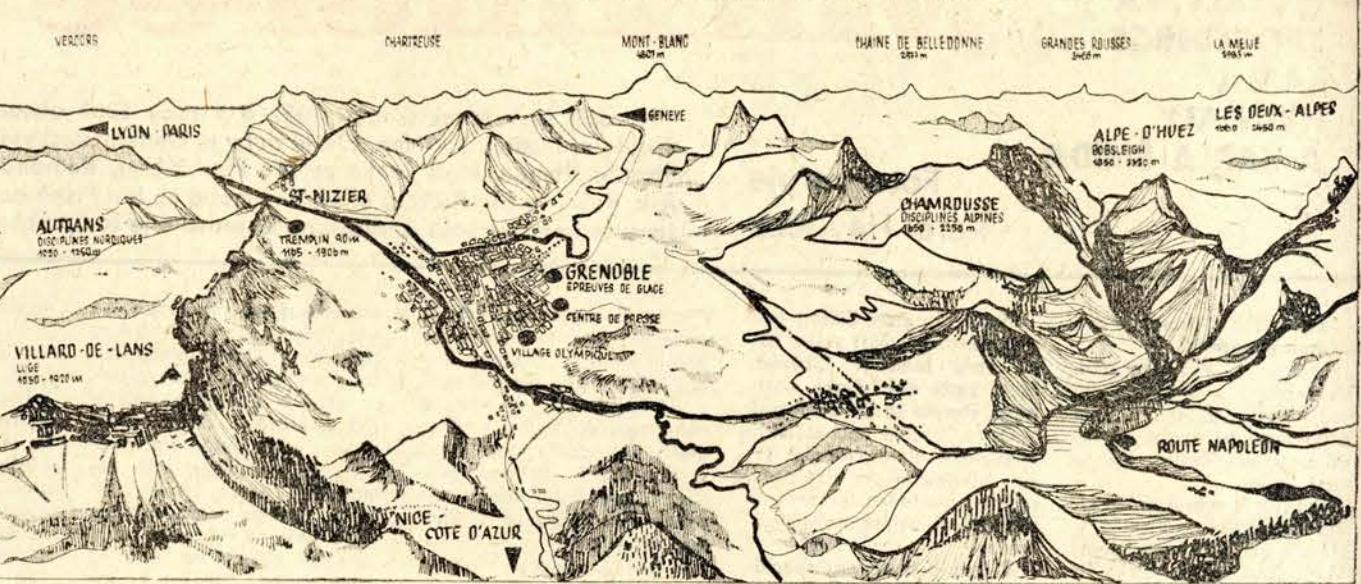
Od onoho okamžiku se stává Grenoble politickým učilištěm budoucích francouzských králi, dostává četné úřady a žije poklidným životem v podhůří majestátných Alp. Teprve po skončení Napoleonova císařství začíná vznikat v Grenoblu první průmysl.

Cularo, se dočteme v Ciceronově dopise Luciovi Munatiovi Plancovi. Za další čtyři století se dostává toto místo pod přímou ochranu římského císaře Gratiana a nazývá se od té doby Gratianopolis. Ze špinavé vesnice vyrůstá významné sídlo na křižovatce obchodních cest do Itálie. Koncem XII. století se stává město správním střediskem a sídlem dauphina, současně také hlavním městem hrabství Albanského. Třicet let po první zhoubné zátopě, kdy přišly o život tisíce občanů, prodává Humbert II. poslední nezávislý dauphin a lancrabě, titul i hrabství francouzskému královskému rodu Valois.

Grenoble je dnes skutečně prvořadým francouzským vědeckotechnickým střediskem, s nejrůznějšími vědeckými i technickými laboratořemi. Také počet studentů ukazuje na význam zdejší univerzity a vysokých škol. Ve školním roce 1966–67 zde studovalo 20 000 vy-

čiobou Grenoblu je jeho univerzita, založená 12. května 1339 na základě buly avignonského pápeže Benedikta XII. Šest set let po založení univerzity se uskutečňuje velkolepý program výstavby satelitního universitního města. Těsně před branami města vzniká studentské městečko s nejmodernějším zařízením budov, s parky, alejemi, širokými ulicemi, divadelními a koncertními sály, sportovní hřištěmi, restaurace a téměř luxusní studentské koleje. Do roku 1970 se sem mají přesťehovat fakulty právní, ekonomická, filologická, zoologická, botanická, elektrotechnická, elektrometalurgická a ještě další.

POHLED NA MASIV L'ISANS

sokoškoláků, z toho asi 2500 studentů zahraničních.

Nejproslulejší fakultou je fakulta přírodnědecká, ve které je dnes soustředěno dvanáct významných laboratoří, z nichž nejproslulejší je Středisko jaderného výzkumu (CENG), které úzce spolupracuje jak s Marcoulouvým atomovým výzkumným ústavem, tak i s laboratoří jaderné fyziky v Lyonu. Středisko jaderného výzkumu v Grenoblu dnes pracuje s atomovými reaktory Mélusine, Siloe a Siloette. Reaktor Siloe dosáhl 30 MW dosud nejvyššího výkonu na světě.

Město leží doslova na úpatí Alp, v nadmořské výšce pouhých 214 metrů. Připadatel X. zimních olympijských her však nebudoval mít určitě podobné stárosti jako jejich kolegové v roce 1964 v Innsbrucku. Jednotlivé olympijské disciplíny se budou totiž konat o něco výše.

1. Sjezd a slalom budou v Chamrousse, vzdáleném 30 kilometrů od Grenoblu, ve výšce 1650 metrů.
2. Severské disciplíny, biathlon, běhy na lyžích, jakož i některé skoky, budou v Autrans, 35 kilometrů od Grenoblu, ve výšce 1050 metrů.
3. Závody bobů budou v Alpe d' Huez, 63 kilometrů od Grenoblu, ve výšce 1860 metrů.
4. Sáňkařské závody budou ve Villard-de-Lans, 32 kilometrů od města, ve výšce 1165 metrů.
5. Speciální skoky v Saint-Nizier-du-Moucherotte, 17 kilometrů od města, ve výšce 1165 metrů.
6. V samotném Grenoblu pak budou ve sportovní hale uspořádány soutěže krasobruslařské, lední hokej a závody rychlobruslařské.

V olympijské vesnici bude kromě 2300 atletů bydlet 10 400 funkcionářů a asi 2500 novinářů. Pro návštěvníky zůstane v Grenoblu pouhých 2200 volných postelí. Nicméně okolní alpská střediska komfortně ubývají 25 000 návštěvníků. Připadatel počítá, že zimní olympijské hry shlédne asi 500 000 diváků. Plynulé spojení do nejrůznějších alpských středisek, kde budou uspořádány jednotlivé soutěže, obstará 900 autobusů kyvadlové přepravy, přičemž organizátoři počítají asi s 15 000 soukromých aut navíc.

Na kolik přijde příprava těchto her? Pierre Bruneaux, generální sekretář re-

gionálního výboru pro turistiku, přiznává částku 1,05 miliardy franků. Z této částky se postaví nejen moderní komunikační systém včetně úplně nových dálnic horských silnic a speciální železniční tratě na dočasné olympijské nádraží, ale i olympijská vesnice, jež bude později proměněna na 3160 bytů a luxusní apartmány, nová dvanáctipatrová radnice, nemocnice, policejní budova, futuristický "Dům kultury" s dvadlena třemi sály, veletržní halou o rozloze 20 000 čtverečních metrů,

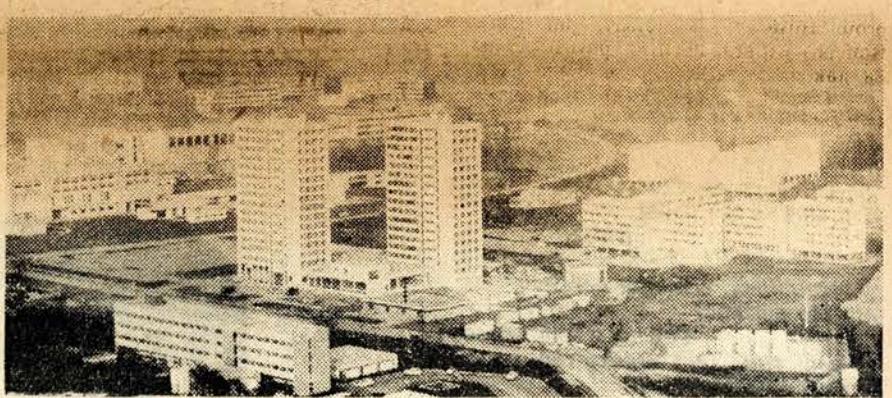
Není jistě třeba se zmíňovat o modernizaci všech sportovních zařízení, kde budou jednotlivé závody uspořádány.

V roce 43 př. n. l. tu poprvé zaplaly trázné ohně atletických římských legiounů. Dnes, téměř pěsosnou po dvou tisících letech, snad planoucí olympijský hejn vyburcují svědomí lidí. že by měli být přece jen ve svém vývoji dál než starověcí Římané všechno.

Miloš Beneš

NA TERASE STUDENTSKE KOLEJE RABOT VYSOKO NAD GRENOBLEM ODPOČIVAJÍ STUDENTI NEKOLIK MINUT PRED DALŠÍ PŘEDNÁSKOU

SATELITNÍ STUDENTSKE MĚSTO SAINT-MARTIN-D'HERES

VLCI & beránci

Vždycky, když jsem se setkal s dalším mladým vlkem, zajímalo mě, odkud se bere ta troufalost být neodehnateLNý. Nebot taková je jejich základní vlastnost nejsou vždy úspěšná, tím méně neodolatelná; nejsou ani nejdražší, tím méně krveblační. Imponují spíš jizvami než kořistmi a vlastně nic jim není dost – v nějakém klubším, zoufalejším smyslu: ne že by chtěli víc, spíš chtějí nevíce, ne-li všechno. Na proti tomu mladí beranči nic nechtějí: nic z toho, co by takřka snadno mohli mít. Nechtějí všechno, chcejí něco jiného. Jsou jimi. Rozhodčují nás obyčejně tou svou vyhírovostí, jež odmítá nejenom to, co se nám nelíbí, ale i to, co se nám líbí. Jsou věrní něčemu, co my jsme v sobě hrdi potlačili. Neprijímají naši hru a my najednou vidíme, že nám ji vlastně někdo vnitil. Jenomže všechni jsme tak trochu všichni – a dokonce jsme někdy beranči – a proto je nebudu popisovat, nýbrž jsem budu klást otázky.

Karel Sidon se narodil 9. 8. 1942 v Praze. Má maturitu, absolvoval FAMU, obor filmové a televizní dramaturgie. Pak pracoval rok na smlouvou pro rozhlas a televizi. Nyní je už tři roky v Loučkovém filmu jako dramaturg. Bydlí v Praze, v malém bytečku u rodin své ženy, na stěně mu visí obraz prvního tatínka, který zahynul v Terezíně, a také jeho vlastní obrazy a plastiky, které čas od času dělá, provozuje původně chtěl být malířem. Má pečlivě vybrané knihy a přibývají i gramofonové desky, jak v poslední době překonává svůj předsudek, že nerozumí hudbě. Jeho žena rok po pedagoické fakultě učila, rok byla doma s dítětem a nyní studuje v prvním ročníku dramaturgie na FAMU.

Co všechno ti už vyšlo? Reportáže v Literárách, jedna reportáž v Týdnu, hra Páté příkázání v Šešitech, ta se i vysílala, a hra Cyril v rozhlase. Cyrila budou hrát v západním Německu. A ted si vzpomínám, že mi vyšly Starci a klarinetky, za které se strašně stydím. To jsem dělal vysloveně pro peníze, velice rychle. **Co mělo vyjít a nevyšlo?** Toho je neuvěřitelné množství, ale spíš uvěřitelně: tehdy ve Spisovateli román Smich, opět ve Spisovateli povídky, v Mladé frontě další povídky, spíš novely, televizní hra Sny o velikém pátku, scénár s Jurou Jakubiskem Já, kure Kolumbus.

Mělo to všechno nějaký společný důvod? To ne. Pokud jde o povídky a román, to bylo více méně nezrealé. Televizní Sny o velikém pátku, a filmový scénář, to i při všechny chybách pokládám za docela dobré a zašlo to spíš než na své slabiny na vlast schvalování. **Co má vyjít?** Má vyjít Sen o mé otci ve Spisovateli, další hra Samotka se má vysílat v rozhlase, ta ještě není nahraná. **Kolik už jsi toho asi vůbec napsal?** To je asi deset kilo papíru – a to nepočítám to, co jsem

vyhodil. Píšeš na stroji – kolik v průměru stránek denně? Některá období nepíšu vůbec, a když píšu, tak průměrně tři stránky denně, ted už – dív toho bylo víc.

Začal jsi básněmi... Začal jsem úplně směšnými básničkami ve škole, které jsem si ani neschovával, napsal jsem jich asi pět. Pak mě to pustilo a až teprve když jsem koukal, na jakou školu půdu, a napadla mě FAMU, tak jsem napsal jednu povídku. Ta povídka kupodivu patřila k tomu lepšímu, co jsem kdy napsal... A za tu tě přijali... Ano. Pak jsem začal psát básničky, těch jsem napsal šílené kilogramy, – a ty mě nikdy nepadalo otištěnou. Prošel jsem všemi směry, které jsem vlastně jen tušil, protože jsem je neznař – až se to básničky proměňovalo v hru, která mě přestala bavit. Od té doby píšu prázdro.

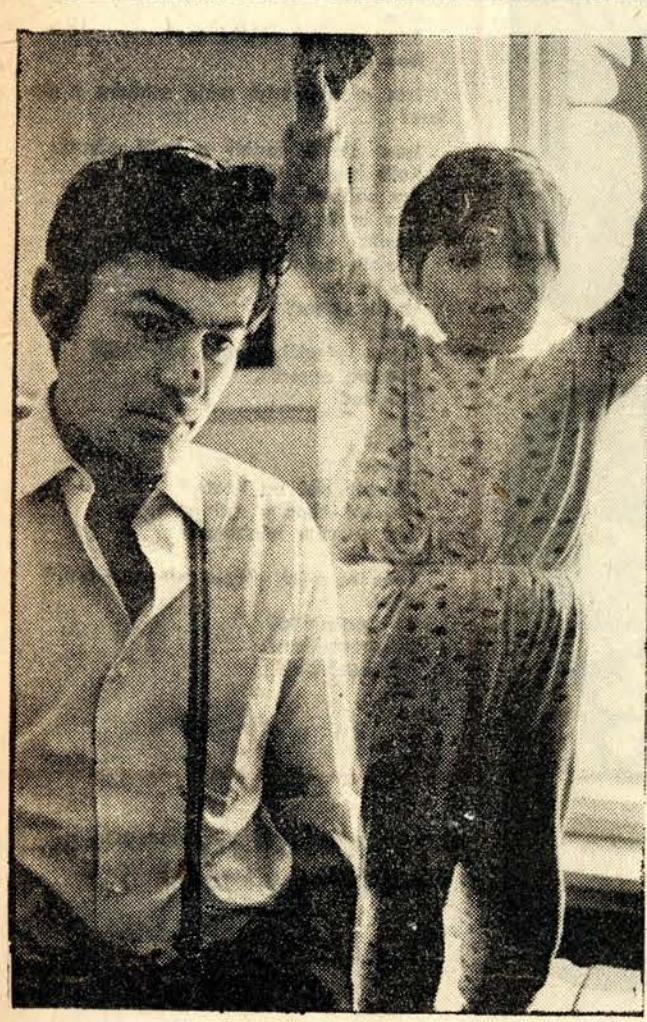
A co divadelní mezihra? Kolik to bylo her? Ne moc, asi tři. Rozhlasové hry jsi začal psát už po škole. Ty jsem začal psát proto, poněvadž se mi tím otevřela možnost k obživě, když mi sklapla nakladatelství a televize

Jak velký měsíční příjem by ti dokonale stačil? Mně samotnému, když bych neměl rodinu, by myslím takových pět stovek stačilo, protože to stačí mnoha jiným lidem. Ale když má člověk rodinu, tak mi v podstatě nic není dost. **Vyděláš si víc honoráři, nebo zaměstnání?** Mnohem víc v zaměstnání.

Co máš a co nemáš? Mám to, co jsem si vlastně vždycky písal mít, svůj domov, svou ženu a dítě. A nemám – a to cítím jako nedostatek – to, co jsem měl dřív, nějakou vykořeněnost do absolutní samoty. Zíj v problematickém mraku a nemám jasno, co bych byl, kdyby ten mě přestal. **Ceho je víc, toho, co máš, nebo toho, co nemáš?** Situace, v jaké jsem, do které jsem se vědomě dostal, mi vnučí myšlenku, že tato situace je v podstatě dobrá. Ze je dobré mít ženu a děti a že

student

4

SNÍMEK DAGMARY HOCHOVÉ

Symbole a sympatie

Soudruh František Klimeš nás požádal, abychom jako jeho přispěvek v polemice o recese uveřejnili následující otevřený dopis dr. J. Šimsovi. Činíme tak v zájmu občanského stanoviska z nejrůznějších řík. Před uzavřením polemiky otištěnou ještě přispěvek dr. Šimsovy, v němž se vyjadruje k dosavadnímu průběhu polemiky.

Vážený pane doktore!

S obsahem Vašeho dopisu nejen, že nemohu souhlasit, ale vzbudil ve mně přímo pobouření. Pravdu má plně Ing. Blažek, který reagoval v Nové svobodě na článek studenta Bohuslava Šnajdra v č. 43 časopisu Student.

Myslím, že v naši svobodě tisku zašli jsme příliš daleko, když se mohou svobodně propagovat symboly a obrazy hlavního představitele nacismu, jako byl Hitler. V každém poctivém člověku musí vzkypět krev, když něco podobného se u nás objevuje 22 let po pádu nacistické bestie.

Při obhajování symbolu píšete, že všichni lidé nejsou stejní. To však neznamená, aby ti odlišní, a těch je v daném případě ohromná většina, trpěli u nás nacistické symboly a prostřednictvím nich propagaci nacismu. Nemyslím tím literaturu ke studiu (orig. Mein Kampf), která je pro dokonalejší poznání nacismu potřebná, neboť již Lenin řekl, že kdo chce nepříteli porozumět, musí do nepřátelské země, což přenosně znamená poznat jeho ideologii a úmysly. Vyvěšovat však symboly nebo obrazy, to může jen nevědomec neb člověk, který s nacismem sympatisuje. Předpokládejme, že u vysokoškoláků takový nevědomec neb blbec nemůže existovat, pakli ano, tak se dostal na vysoké školy omylem a právem je vyloučen. Spíše však si myslím, že v daném případě šlo o propagátora nacismu.

Ing. Blažek Vás pozlobil, že mimo jiné dal dohromady Husa a Koniáše. Hovořil však výslovně o tom, že každý může mít ke každému z nich jiný zorný úhel. Jsem přesvěden, že i ing. Blažek hodnotí Husa kladně a Koniáše záporně, tak jako je to i u Vás i u této celého národa. Přesto je tomu však u některých lidí opačně, protože se divíjí z neoprávněného úhlu. Rikáte-li, že přestože nejste stoupencem Koniášových idejí, přece byste si dal jeho podobiznu na stěnu, kdybyste ji měli, pak můžete stejně kladně říci, že si dáte na zed podobiznu Hitlera (nebo ji tam snad mítě?), přestože nejste jeho stoupencem. Podle Vás by potom byla asi logika: Jsme všichni proti nacismu, pověsme si proto Hitlerovy podobizny, jen ti, co jsou pro Hitlera, nechť si pověsí Lenina. Za takovou logiku by se Vám každý zdravě myslící člověk poděkovat. Na to se zeptejte našeho lidu, z kterýchkoliv vrstev.

Běžné pravidlo u všech národů je přece uctívat dobro a jen některé náboženské sekty nebo učení uctívají neb uctívají zlo, hlavně proto, že se ho bojí, aby si zlé bohy nebo běsy udobily.

Vy ani student Novák k některé z těchto sekter jistě nepatříte. Budeme-li pomáhat křížit nacismus symboly, nepovedeme-li proti němu všeobecný boj, nebudeme-li připomínat zvrstva těm, kteří ho neprozří, nebo i těm, kteří to pro-

žili a myslí, že byl bez symbolů, pak dospějeme tam, kam dospívá západní Německo, kde již 10% (hlavně mladí) nastupuje neonacistickou cestu, s výbojnými cíli v programu.

Těm, kdo myslí, že u nás v socialistické zemi vzkříší nějakého neonacismu (třeba i v české formě) by nebylo možné, chci připomenout kontrarevoluci v Maďarsku, a její zvrstva.

Proto opakuji již známé: Lidé bděte!

František Klimeš

Ostroh II, 723

O RECESEI

ještě k polemice

Poslední dobou se se vztájícím potěšením venuji čtení různých polemik a článků o recesei, o tom, co kdo komu v rámci tzv. recese provedl a jak tato „snaha“ byla přijata. Primo mě fascinovala polemika ve 46. čísle Studenta: Jakže, ono je možné polemizovat i o recesech daleko závažnějších, než je třeba obléhat telefonní budky, ve které upovídána ženština sděluje dlouze přítelkyni své dojmy, a ihned po předčasném ukončení hovoru nedbat jejich kleteb. objevit zároveň s ní směrem pryč?

Tedy bývalý vysokoškolský student Novák měl osobitě „vyzdobený“ pokoj obrazem Hitlera, byl u něj také nalezen odlitek nacistického metálu. Vezmemeli tuto skutečnost jako fakt, je jistě zavrženodlná, avšak na druhé straně stejná skutečnost dává jen novou satisfakci oněm pedagogům, kteří před

časem neuspěli právě ve snaze své žáky rozlišovat, nebrat je jako dav.

Ve slovníku cizích slov se dočteme, že recese „je výstřednost v chování, oblékání apod.“ Pod pojmenem „apod.“ se zřejmě skrývají všechny ostatní výstřednosti a odchyly od postoje davu, ačkoli mě právě napadá, že to tak nelze brát doslova a ve všem, neboť to by byli vlastně i lupiči, vrahouni a podobní vyvrzenci společnosti také recesty! Bývá velmi těžké vymejit, co se za recesei považovat dle a co nikoli, myslím, že to vyplývá ze subjektivního názoru na tu kterou věc. Dr. Šimsa např. uvádí, že kdyby sehnal obraz pátera Konráda, klidně by si jej doma pověsil. To ještě neznamená, že by se s jeho praktikami ztotožňoval, ba dokonce je vůbec otázku, je-li jmenovaný dr. Šimsa vůbec věřícím! Nad mým psacím stolem visí obraz J. F. Kennedyho, čímž opět nechci říci, že souhlasím s americkou intervencí ve Vietnamu nebo s blokádou Kuby. (I když mi byl během středoškolského studia mnohem krát ve veřejně vytčen, stejně tak, jako odznak na vetrovce, jiný, než nosil nás Školník.) Zkrátka vypadá to tak, jakoby připadnou vadou bylo všechno, co se vymyká kolektivismu. Nemyslím, že by Hitlerův obraz v soukromém pokoji nebo odlitek medaile byly pádnými a skutečnými důvody k vyloučení ze školy.

Zajímalo by mě, zdali se Zdeněk Novák nějak pokoušel agitovat mezi svými spolužáky, jestli skutečně „horoval“ pro Hitlera natolik, aby se to dalo považovat za nebezpečné — „tedy v nesouladu se zájmy společnosti“ — připomenuli si Ústavu. Pokud je mi známo, toho se Novák nedopustil, neslyšel jsem nikde, že by někoho přesvědčoval o kvalitách fašismu nebo podobných nesmyslech. Pak bych ale jeho obraz a odlitek považoval za stejnou recesei, jako třeba noční výlet v pyžamu na Václavské náměstí a osedlání místního šemíka.

Jiří Vašátko

SNÍMEK MILONE NOVOTNÉHO

/SITUACE/

Pokládám za zdravého člověka toho, kdo se cítí pevný a jistý ve společnosti. Takoví jsou samozřejmě i absolutní egoisti a kariérní, ale spíš hrozně málo lidí, kteří se cítí zajedno s přírodou. Myslím, že abych dospěl k nějaké tříbe relativní moudrosti, musím sám na vlastní pěst, když už to nejde jinak, najít cestu — a já vím, že to zní směšně — k vesmíru. Cemu říkáš příroda? Příroda zatím — protože lidé dělají všechno pro to, aby se jí vzdálili a aby ji předělali — jsou pro mě stromy, vůně, noc a takové banální věci. Ale v současné době i atmosféra, osvětlení a vůně, které příroda dává lidským věcem, městu... Pořád tu mluvím o přirodě a o stromech..., ale v mého životě bylo strašně důležité, že mám dítě. Cíl to všechno, co jsem říkal, je cesta od abstraktního ke konkrétnímu.

Myslím, že život, který žiješ, je dobroružný? Příliš nevěřím v dobroružství. Protože byl sám vůbec není dobroružný, ale spíš zoufal. Zdá se mi, že věci jsou pořád v pohybu, a že tě vždycky vracejí zpátky do sebe. Když člověk hledá štěstí, když se za ním pachtí — a já si myslím, že na cestě, která by ke štěsti mohla vést, i když k němu nikdy nedovede, že na něm jsem —, je člověk vždycky spíš nešťastný než šťastný. V co věříš? Abych vůbec mohl něčemu věřit, věřím sobě. A když se mi zdá, že nejsem tak špatný, tak z toho plyne, že nejsou lidé vůbec tak špatní, jak se může zdát. Snad existuje něco, jako docela snesitelná budoucnost. Nebo krásná budoucnost, abych to neironizoval. V boha odmítám věřit z toho důvodu, že kdyby bůh existoval, nic na lidském údělu se nezměnil. Co tě nejvíce trápí? Ze všechny ideální sny, které mám — ať už se týkají mě osobně nebo lidí jako takových — se ani zdaleka nechystají splnit. Co bys nejvíce chtěl změnit? Svou ženu. Samozřejmě k lepšímu. K obrazu mému. Cítis se být svobodným člověkem? Ve filosofickém

smyslu vůbec ne, ale i když jsem vstoupil do stavu nesvobodných, což s sebou jistou nesvobodu nese, tak se přece jenom cítím svobodný. Na kolik myslíš, že vyhovuješ své ženě?

Má pocit, že bych jí mohl vyhovovat více, než vyhovují, kdybych nebyl její manžel.

Co umíš, co znás, čemu rozumíš? Umím jenom psát, jestli to umím. A zdá se mi, že začínám rozumět sám sobě. Někdy si myslím, že rozumím druhým lidem. I když je to dost silný pocit, tak to může být jenom zdánlivý neznamená.

Cítis potřebu se nějak dale vzdělávat? Myslím, že se člověk vzdělávat musí asi tak, jak se vzdělává pole. A protože mám pocit, že snad nějakou úrodu ještě nesu a že ta úroda je celkem slušná — i když zdaleka ne taková, jak bych si ji přál (jsem totiž snad ještě člověk s plus místem minus — anebo bez znamenka) — tak si myslím, že se vzdělávám, i když ne v formálním smyslu. Závidíš někomu?

Za prvé strašné závidím někomu, když vidím, že je šťastný. A to proto, že si na těch lidech uvědomuju, že šťastí existuje. Za druhé mi dříve práce přestal závidět úspěch jiným lidem. Ale to už, doufám, je skončeno.

Kolik lidí máš rád? Málo. A to proto, že za prvé nejsem schopen — a je to proti mé povaze — se stýkat s větším množstvím lidí. A za druhé z těch lidí, které znám a které mám rád, mi mnoho na tu lásku kaše. Vina je snad i na mně, že kromě své ženě nejdou dítě v lásce vytrvalý — i přes to. Kolik lidí si myslíš, že má ráda tebe? Maminky, které ublížují, a Káta, které neublížují. O těch ostatních nevím — a nevím, je-li to šťastný než šťastný. V co věříš? Abych vůbec mohl něčemu věřit, věřím sobě. A když se mi zdá, že nejsem tak špatný, tak z toho plyne, že nejsou lidé vůbec tak špatní, jak se může zdát. Snad existuje něco, jako docela snesitelná budoucnost. Nebo krásná budoucnost, abych to neironizoval. V boha odmítám věřit z toho důvodu, že kdyby bůh existoval, nic na lidském údělu se nezměnil. Co tě nejvíce trápí? Ze všechny ideální sny, které mám — ať už se týkají mě osobně nebo lidí jako takových — se ani zdaleka nechystají splnit. Co bys nejvíce chtěl změnit? Svou ženu. Samozřejmě k lepšímu. K obrazu mému. Cítis se být svobodným člověkem? Ve filosofickém

vzpomínáš na školu spíš v dobrém nebo

MODERNÍ SPOLEČNOST A MEZILIDSKE VZTAHY

V současné době nesmírně vzrástá zájem o otázky filosofické antropologie a antropologie jako vědy. Problém člověka není však moderní kuriozitou současné filosofie. Přední zahraniční diagnostikou a terapeutikou lidských vztahů naznačuje, že právě lidské meziklima je slouhou nejčastějších defektů a že právě tato oblast, která je nejdůležitějším faktorem pro zdravou společnost, není žel v současné světové společnosti zcela v pořádku.

„Evidentním důkazem o proniknutí průmyslové civilizace do intimních sfér člověka je stále stoupající procento mentálních defektů a v souvislosti s tím stále silně volání po mentální hygiéně. Kromě vysloveně psychiatrických případů stávají se problémem mnohem samořejmější stránky lidských vztahů, jako je problém životní spokojenosti, existenční jistoty, životní rovnováhy. S tím potom souvisí i ofesy etických a lidských hodnot... „Dusevní klid“... objeví se jako jeden ze základních problémů průmyslové civilizace.“

Tuto myšlenku nacházíme ve velmi zajímavé knize českého filosofa a sociologa doc. dr. Karla Mácha, CSc., „Medzilidské vztahy v moderní společnosti“ (VPL Bratislava 1967, str. 410).

K. Mácha ukládá na zcela novou koncepci filosofické antropologie. Odmitá filosofickou antropologii v její čisté podobě jako „metafyziku člověka“ a souhlasně s marxistickým pojetím člověka jako integrálního vztahu v souvislosti s moderními vědami, sociální psychologií, kulturní a sociální antropologií, architekturou aj. Následuje analýza obsahových předpokladů této integrální antropologie a autor pak přechází k analýze pojmu všecky civilizace.

Optimálním přístupem k řešení problému člověka se mu jeví analýza meziklidských vztahů, která nejlépe ukáže na podmínce, v nichž se člověk může stát opět autentickým člověkem a projevovat se ve svých základních lidských kvalitách. Jestliže podle Mácha všech slov použijeme antropologické linie Marxova myšlení jako východiska za vědní materiál dvacátého století, zjištujeme, že

ROMAN INGARDEN

O POZNÁVÁNÍ LITERÁRNÍHO DÍLA (ČS) 1967

Jméno Roman Ingarden je, snad pro svůj neslovanský charakter, v širokých kruzích našich filosofů a estetiků známé téměř tak notoricky, jako zástava mnohých vědeckých významů, která se vztahuje k mnohým významným pracám v oblasti kontextuální filosofie, která našla své nejlepší význam v díle Rudolfa Kosíkovi „Dialektika konkrétního“, v Richtrově „Civilizaci na rozcestí“, ve Filipové „Člověku v křivém zrcadle“ aj. Máchaova práce je vlastně dálším úspěšným dílem v této řadě.

(vg)

ve zlém? Když člověk vzpomíná, tak i z protivních věcí je mu nakonec dobré. Které období svého života považuješ za nejhorší? Rozděl bych to tak na dvě části: na jedno období, za které se nestydím, a to je dětství; a na druhé, za které se stydím, to je dospívání. V tom prvním období jsem trpěl jako děti trpí — a v tom druhém jsem byl blbec. Konfrontace opožděně, přesto však potom všechny nové cesty, které měl, projevovaly se v oblasti literatury, která násila své nejlepší představily. Těžíme podle Mácha všech slov použijeme antropologické linie Marxova myšlení jako východiska za vědní materiál dvacátého století, zjištujeme, že

VÁCLAV BENDA

ve zlém? Když člověk vzpomíná, tak i z protivních věcí je mu nakonec dobré. Které období svého života považuješ za nejhorší? Rozděl bych to tak na dvě části: na jedno období, za které se nestydím, a to je dětství; a na druhé, za které se stydím, to je dospívání. V tom prvním období jsem trpěl jako děti trpí — a v tom druhém jsem byl blbec. Za co se seznámil se Zdenou, jsem mohl docela hladce zapadnout mezi lidí, které nemám rád, to je mezi většinu spolužáků, se kterými jsem chodil na školu. Co ti na lidech vadí nejví

Ivan
Sviták

dveře na půdu

/výňatky/

Nenašel jsem ještě básníka, který by řekl, že se neobdivuje moři a že nemiluje pravěkost jeho krásy. Ale rybář moře nenávidí, protože zná jeho krutost. Nenašel jsem ještě člověka, který by řekl, že nikdy nemiloval a že neobdivoval druhého člověka. A přece jsou lidé krutí a zli. Neznalost předmětu obdivu je podmínkou lásky. Poznání je zdrojem smutku a lhostejnosti.

Jeden indiánský kmen věří, že existuje duch lesa Kurupira, který lidem mate stopu: je to totiž mužík s obrácenýma nohama, takže ten, kdo mu chce uniknout, padá mu do náruče.

Smrt se podobá Kurupirovi — kdykoli spatříte její stopu, jdete opačným směrem, ale právě tím, že ji chcete uniknout, ji pronásledujete. Bojíte se, aby na vás nesáhla o něco dřív, jdete podle stop domněle do bezpečí, ve skutečnosti přímo za ni. Zakládáte rod, šetříte na vůz — ačkoli právě tento pokus o únik vás žene do náruče nejrychleji.

Člověk je obruč i dítě zároveň a liší se od obruče jen tím, že má možnost být sám sebou a být stabilní v běhu, poháněn údery, jež si zasazuje sám, údery dítěte, jež je na dně všech lidí. Člověk má však na rozdíl od obruče ještě možnost vzdát se běhu, zaujmout pozorovat své vrávorání a pád. Vzdá-li se člověk hry s točícím kolem své osobnosti, nabývá stability smrti a přestává být tím, čemu je určen, protože osudem člověka je běh, údery a závrat, kroužení kolem sebe. Jeho stabilita není nikde mimo změnu a roste s počtem úderů, jež si sám zasadí. Člověk, který zpomalí běh, padá, přece je stvořen k běhu. Ať tedy běží! Ale padnout je jeho svoboda —

Člověk je rozměr své vlastní samoty. Dřív byla tak malá, že na ni stačil bůh, nyní je samota vědomá od druhého zrození až k smrti. A to, co děláme se svou samotou, to sme my, film zážitků, odvíjející se ve fragmentech našeho vědomí. Tento trikový film našeho života vytváříme v subjektivním čase a prostoru svého bytí z fragmentů, které jsme opravdu žili a které nejsou ani početné, ani zajímavé, ale ve své skladbě dávají smysl celku, i když není nikde vysloven. Žurnál dětí na začátku, groteska první lásky, stereotypní expozice děje, zápletka a rozuzlení, s polibkem, odchodem do dálky nebo s mrtvolou. Přitom můžete kdykoli odepít, řeknete: „Promiňte, spěchám na autobus.“

Člověk je nadherý dravec, posedlý světem, svobodný samovládce, ale to nejpodstatnější na něm je schopnost lásky, takže při vymezení člověka je třeba registrovat první z jeho potřeb — nutnost být se o lásku nebo v ní doufat, žít ji nebo rduosit, protože vytvárá a bezdůvodně milovat můžeme — jen máme-li naději, odpovídat všeemu, co je. Tato naděje je podvod, ale to je lhostejné, pokud v ní věříme. Ztratit tu věru znamená být bez dimenze člověka, bez osobnosti, ztratit své slunce i svůj stín.

JÁ SPRAVEDLNOST

- Myslete, že je Hitler mrtev?
- To nemohu tvrdit. Existují dvě vědecké teorie. Podle vteřinových analýz teoreticky posledních minut Hitlerova života — vypracovaných francouzským profesorem Robertsem, Hitler přežil. Podle teorie druhé skupiny vědců, postavené na jediném anatomickém pozůstku — chrupu — Hitler spáchal sebevraždu...
- A co Bormann?
- Jeho existence je ze všech stran prokázána. Já sice žijí v Praze, takže jsem se s bližšimi podrobnostmi okolo něho nedostal nikdy do styku, ale v různých světových časopisech se objevuje občas jeho fotografie, adresa, popis místa, kde žije a další podrobnosti.
- Těsně po válce vyšla kniha — Já spravedlnost — která...
- Ano. Vyšla u Václava Petra v roce 1946 a její autor Miroslav Hanuš — což je velmi zajímavý člověk — ji začal psát už v posledních dvou letech války. Zajímavé je, že na ní třeba to, že vyslovil domněnku, že Hitlerova sebevražda buď jenom fiktivní, přičemž Hitlerův konec bude úplně jiný. Hitler přežije, dostane se však do rukou svých podřízených. A ti ho právě v průběhu Norimberského tribunálu budou psychicky a fyzicky mučit. V jejich mentalitě to, ač si tak myslí, není soud, ale msta.
- V tomto románu je i Bormann.
- Bormann se objevuje jenom krátce

Část lidí, kteří drží Hitlera v zajetí v jednom soukromém lékařském penzionu, se pokusí získat také Bormanna. Akce je připravena a únos je prováděn za pomocí vrtulníku. A...

— Myslete, že by takovýto příběh byl látkou pro film?

— Vždycky jsem si říkal, tohle je film. Nikdy jsem však nenašel dostatečný odstup k tomu, abych Hanušova knihu přepsal do filmové podoby. Necitil jsem se kompetentní a přesto mě čím dál tím víc nutkala. Jsem totiž přesvědčen, že svět se fašíruje. Nikoliv z nedostatku, jakomu tomu bylo třeba za Hitlera, z nezaměstnanosti, ale z nudy. Že se neonacizuje v jedincích. Ne, na to nemá vliv NDP se svými přetadvaceti tisíci členej, ale žadové zjevy, ke kterým určitá společnost přispívá. Protože vandalismus začíná už na motorkách...

— Trochu bych se vrátil. Kdyby se na točil podle Hanušova románu film, jaký by to byl žánr?

— Na tu otázku neodpovím.

— Dobrě. Máte dojem, že je dnes doba na podobné filmy?

— To není dobré položená otázka. Doba je ve mně, jako v každém člověku. Zná to pateticky a hloupě, je to však tak. Skutečnost, jestli je doba na podobné filmy, nemá pro filmového režiséra význam. Taží doba, myslím tím Hitlera, ovlivnila celý můj život. Každá generace má svůj základní problém. Můj problém se dá vyjádřit několika závislostmi. Třeba vztahem jedince a mas, pro-

blémem moci apod. Tyto záležitosti, takřka antické, jsou věčně platné.

— Měl byste chut, jako filmový režisér, takovýto námět realizovat?

— Ano. Na Hanušově románu mě totiž strašně zajímá otázka, zda je možné mučit člověka se jménem Adolf Hitler.

Otázka spravedlivé odpalby by se mohla rozvíjet ve filmovém námětu na kterékoli jiné historické postavě. Mohl by to být třeba Napoleon. Hitler má však daleko větší platnost. Nevím proč, ale nám je určitým způsobem blížší. Pro nás je Hitler pojmem. Ze žádného jiného důvodu, než z toho, že bych chtěl upozornit na fašízující svět, bych podle Hanušova románu film netočil. V okamžiku, kdy bych to dělal, bych dal všem stranám ve filmu plné právo se vyjádřit, — a dal bych jim za pravdu. A to jak zasleněnému fanatismu reprezentovanému Hitlerovou milenkou Inge, tak šéfovi sanatoria Hartingovi a nakonec i doktorovi Heřmanovi, jehož názory jsou přesným opakem Hartinga. Je pro spravedlivou odpalbu. Protože jedině tak se může divák dopudit pravdy a najít si střední cestu. Pokusil bych se prostřednictvím tohoto filmu ukázat na chybě a slabosti, které nás obklapovaly. Snažil bych se navodit otázku, ve jménu koho se uplatňuje — spravedlnost — kterou by v tomto filmu zastupoval právě Harting.

A to mě strašně zajímá, protože pole prognózy bude na světě za deset let hlad. A bude se to řešit v neprospech humanismu.

— Takovýto film jste natočil. Jmenuje se Já, spravedlnost a vznikl podle románu Miroslava Hanuše.

— Ano.

S režisérem Zdeňkem Brynýchem hovořil

Vojtěch
Měšťan

Pozvánka Studenta na koncert

V minulém čísle jsme přinesli informační poznámku R. Budíše o Mezinárodní tribuně mladých umělců. Dnes Vám předkládáme pozvánku na zahajovací koncert, který bude v pondělí 5. 2. 1968 v 19.30 v Domě umělců.

Program: Antonín Dvořák — Karneval
Gustav Mahler — Písň petulného tovaryše
Johannes Brahms — Koncert D dur pro housle a orchestr

Učinkují: Laureátky mezinárodní soutěže Pražského jara 1967 Jana Smrková (zpěv), laureát mezinárodních soutěží v Bruselu a v Montrealu Georgi Badev (housle, Bulharsko) a symfonický orchestr AUS VN, řízený Vladimírem Válkem.

(KUPÓN NA STRANĚ 7)

Snímek Martina Martinčeka ze současné výstavy v Obecním domě má název „V kostele“. Autor vystavuje kolekcí včice než dvou set fotografií, jež ve svém celku tvoří výjimečný dokument jeho fotografického umění.

(D)

ŘÍKÁM, TUZEMSKÉ SPOLEČNOSTI CHÝBÍ PSYCHOANALYTICKÝ, který zatřese člověku dušičkou, kamarádský mu nastaví nohu a ohleduplně ho zvedne, když sebou konečně praští, roztočí ho na talíři gramofonu a vzápětí srazí desetincovkami do rohu pokoje, dá mu naději a hned nato vezme mřvu na raket, položí na hlavu skálu a zároveň pozve na skleníku koňaku.

Tahle profese nám zoufale chybí, a tak za ní občas zaskakuje antropologická spojení filosofa Ivana Svitáka, hravé pravdy, které člověku dělají

tak dobré, když je vysloví někdo jiný, přátelská nakopnutí, jež postrčí posluchače do ztichlého víru vlastních úah.

Setkání se Svitákovými myšlenkami, názory a teoriemi bývá obtížnější než prostrčit ruku úškem jehly. Sem tam se ten div přece jen přihodí, i když si dá na čas. Například Václav Havel dokončil dramatizaci Svitákových antropologických textů už v roce 1963. A teprve letos, 8. ledna, předvedlo Vysokoskolské divadlo Carolinum pásмо DVĚRÉ NA PŮDU obecnost.

Vybrané ukázky naznačují úskalí, které soubor čekalo. Účinnost pásma je závislá na interpretaci. Texty se podle mého daleko víc hodí jako četba doma v pokoji nebo v intimním kroužku přátel. Uveden ve světle reflektorů, vyžaduje přede-

vším dokonalé zapamatování. Berlička role neexistuje. Vše se odehrává ve slovach samotných, slova spojují autora s posluchačem. Jakýkoli pokus o hraní je cestný. Zde totiž není co hrát.

Mám dojem, že uvedený bylo předčasně. Nesčetná přečetnutí, kolísání ve slovosledu a docela prostá zapomenutí odvádějí pozornost od obsahu. Hraost se změnila v uprunuté střetnutí s možnostmi souboru. Zábery režiséra [V. Lukášová, M. Matějů] zanikly ve zmatku malých katastrof interpretů. Tak napoprvé zůstaly dveře na půdu jenom lehýnce pootevřené a každý zhlédl jen to, co stačil postřehnout škvírou.

Alexandr Mikšovic

imagint

S G. LAUBEM a M. RŮŽIČKOU
O AFO-RYČENÍ

(ODPOVEDI Z DVOJKNIHY GABRIEL LAUB, ZKUŠENOSTI & MILAN RŮŽIČKA, NEVHODNÁ SLOVA, PRAHA, ČS, 1967.)

Otázka:

Prý jsou aforisté jedinými spisovateli, kteří nedají dopustit na cenzuru?

Odpověď:

Aforistova ctižádost:

Aby moje aforismy vycházely i za sto let s cenzurními potížemi. (Gabriel Laub)

Otázka:

Nepřidělává se však tímto zodpovědným postojem mnoho práce?

Odpověď:

Aforismus, i když nic neříká, ulespoň nezdržuje.

(Milan Růžička)

Otázka:

Tak vidíte! Jak se zdá, mají aforisté prořezaný jazyk, a ještě neztrácejí hlavu za žádných okolností! Copak jste nějakého viděli s utrženou hlavou?

Odpověď:

Neztrácejte hlavu, je evidentná.

(Gabriel Laub)

Otázka:

Myslí hlavou a ovládne svět. Leč napřed si jej musíš vyložit a přečíst klasiky. Což v nich není obsaženo prostě všechno — pro každého?

Odpověď:

Dokázaly se navzájem potřít citáty téhož klasika.

(Milan Růžička)

Otázka:

Vidíte, a takové spory vznikají z tak malicherných příčin... Neboť, neznáme-li pravé hodnoty velké literatury, jak ji potom můžeme spravedlivě vyložit? Jak potom pochopíme třebas její stálivě zatajené duchovní rodíče?

Odpověď:

Velká literatura vznikala díky nedokonalosti policie.

Spisovatelé musili psát,

aby se vědělo o jejich soukromí.

(Gabriel Laub)

Otázka:

Címkou se vypořádali s jednou velmi rozšířenou pověrou o zvláštním tvůrčím procesu uměleckých intelektuálů. Cožpak neznáme dobře známo, jak se pořád izolují a opakováně odtrhují?

Odpověď:

S pověrami se vypořádala věda.

Ale kdo se vypořádá s pomluvami?

(Milan Růžička)

Otázka:

Svěřme to člověku, což nezná hrdě?

Odpověď:

Člověk: opice,

která proklouzla cenzurou.

(Gabriel Laub)

Otázka:

Nepomlouvejte, — což nevíte, že právě hrdě vzduté hrudě jednotlivců podporují národní hospodářství?

Odpověď:

Čert má ráději duše na fouklé.

Lépe se mu tak plní plán v hrubých ukazatelích.

(Milan Růžička)</p

(L)

KAŽDÝ POKUS O SHRNUTI SURREALISTICKÉ AKTIVITY, at již z oblasti výtvarného umění nebo poezie, přináší určité riziko, dané samotnou povahou tématu. Vždy a znova se objevují zásadní rozpory ve vymezení pojmu surrealismu, a to jak časově, v určení rozmezí jeho trvání, tak ve vymezení jeho vnitřního, immanentního obsahu. Není to konečně nic divného, neboť přes četné diagnózy o smrti surrealismu a různé nekrology, žije surrealismus nadále, a nezádá se, že by na této skutečnosti něco změnila i smrt „strašného papeže“ surrealismu, André Bretona.

V Paříži vznikla nová surrealistická revue L'Archiblas, vyšla surrealistických publikací, objevují se noví básníci a malíři. V neposlední řadě je významným svědecem životnosti surrealismu připravovaná výstava Princip slasti, která bude realizována v Praze, Brně a Bratislavě. Stejně tak se zdá držet svou kontinuitu i český surrealismus, reprezentovaný skupinou UDS s teoretem Elfenbergerem (výstava Symboly obživnosti, Praha 1966, a ukázky z tvorby členů skupiny, publikované zejména v Orientaci).

Cetné pokusy o shrnutí a vymezení pojmu surrealismu, at publikací nebo výstavní povahy, se však nicméně stále znova opakují. V české literatuře se ovšem dilo takového významu, jako jsou Nadeanovy „Dějiny surrealismu“, nebo Bědouinova publikace „Dvacet let surrealismu“ dosud neobjevilo, ani v literatuře překladové, přestože Nadeauovy Dějiny byly připraveny k vydání již v r. 1948 (redakce překlad K. Teige a Z. Havlíček). Výmlku tvoří pouze vydání Elnardovy „Veřejné růže“ z roku 1964 (poválečné edice) v překladu V. Nezvala a pásmo „Surrealistické defenestrace“ ve Světové literatuře.

Za těchto okolností vzbuzovala zpráva o vydání antologie surrealistické poezie v Čs. spisovatele (Magnetická pole, Klub přátel poezie 1967) oprávněně naděje, že se objevuje fundovaná a přehledná publikace, schopná stát se alespoň částečným pendantem podobných edic v zahraničí.

Vydání publikace, připravená pod názvem „Magnetická pole“ Janem Tomášem, bohužel tuto naději nesplnila zcela a bez zbyteku. Ediční poznámka sice vysvětluje obtíže, které způsobili omezení rozsahu a šíře zastoupení jednotlivých osobností, nicméně nevyštívají vše.

Rozpaky především vzbuzují úvodní staf jana Tomeše k oddílu věnovanému evropskému surrealismu. Bylo oprávněné očekávat, že se editor pokusí především o studii sledující otázky geneze surrealismu nikoliv snad formou historizujícího rozboru, ale alespoň v souvislosti s publikovaným materiálem. V tomto punktu se úvodní Tomešova staf rozchází s vlastními tezty – vymírá se zde především ohromná rozloha a šíře záběru, zahrnující pléjdou jmen od tzv. předchůdců surrealismu až k autorům, kteří nastupují ve

Přes jisté výhrady jsou Magnetická pole při absolutním nedostatku podobné literatury edičním činem, který by však neměl do budoucna zůstat osamocen.

Jiří
Vykoukal

GÓL

O TĚCH NAŠICH F TBALISTECH

Psal jsem zde, že sport zase není třeba brát tak smrtelně vážně. Dnes se hodlá rozhodit nad tím, jak se sport nebore vážně.

Zhroutilo se nám v posledních letech fotbalové reprezentační mužstvo. Kdeko začal mit studijní povinnosti, na Adamce zase sedla choroba z letání, Masný poslal telegram, že už ho reprezentace nebavi, a tak do Jižní Ameriky odletěl poněkud zoufale zbytek reprezentačního mužstva. A novináři zaškali Masopustovi na hrudi, kde pak jsem ty časy, vše, Pepiku zlaje.

V noši kopané je hodně dlouho situace, které se už konečně alespoň říká „nezdřavá“. Nekontrolovaná moc „mužů v pozadí“, nekontrolované peníze, palácová revoluce ve výborech oddilů, násilná stříhaná – zkrátka to, čemu se říká „pomery“.

A do toho všeho by najednou někdo chtěl, aby se reprezentovala vlast. Není to trochu směšné? Tady by mi ucházely peníze, ještě bych se tam zranil a ucházely by mi peníze, přeruším přípravu na ligu, ztratím formu a budou mi ucházet peníze... Slovo peníze tu neopakuji proto, že bych proti nim a proti tomu, že je fotbalisté dostávají, něco měl. Chci jen naznačit, že kolem nějho se nás fotbal netočí (i na ten zájezd do Jižní Ameriky se muselo jet, protože v tom už byly peníze). Takže se věci, které na penězích nejsou zcela postaveny, neberou vážně. To mi vadí. Ono vlastně ani nemusí jít o peníze. Jen o ten postoj – a co z toho budu mit. Jak se mi to bude rentovat?

Zase nemluvím jen o fotbale. To, že tyto „pomery“ ve fotbale zvládly, není jen tak z nějho nic. Začínáme všechno své konání stávat na rentování, a bylo by divu, kdyby se to ve fotbale neprojektilo.

Bereme se prostě moc vážně; my nemáme čas jen tak hrát fotbal (a jiné a jiné hry), my se musíme rentovat.

MICHAL NOVOTNÝ

POUKÁZKA

Vyměňte v pokladně Domu umělců za vstupenku po 2 Kčs večer před zahajovacím koncertem Mezinárodní tribuny mladých umělců 5. 2. 1968.

ROK 1980 BUDÉ ROKEM OLYMPIJSKÝCH HER. TISKEM JIŽ PROBĚHLY INFORMACE O TOM, že se o jejich pořádání uchází ČESkoslovensko. PŘEDBĚZNE JEDNÁVÁ MEZINÁRODNÍ OLYMPIJSKÉHO VÝBORU SE USKUTEČNÍ V ROCE 1972 NA MNICHOVSKÉ OLYMPIÁDĚ, KONECNE ROZHODNUTÍ PAJNE VE CTYRIASEMDÍSÁTEM. A PAK...

NEJČASTĚJŠÍ REAKCE NA ZVESTI O MOŽNÉ OLYMPIÁDĚ V PRAZE SE UBIRA JE-

DINÝM SMĚREM: CO BY SE VŠECHNO MUSELO UDELAT?

CHCEME SE DNES POKUSIT ALESPON O ČÁSTEČNOU ODPOVED NA TUTO OTÁZKU

PRAHA – město olympijské?

I. Olympiáda potřebuje stadión

Stadion, jaký zatím u nás nemáme. A kromě stadionu přirozeně i řadu dalších sportovišť. Obrátili jsme se na muže z nejpočetnějších, na ing. arch. Vladimíra Syrovátku, který je spolu s akad. arch. Bohumilem Křížem autorem vítězného návrhu na řešení Národního stadionu a celého sportovního areálu na Maninách

Soudruhu inženýre, kdy vznikl vás projekt Národního stadionu?

„Už v roce 1957. V padesátém devátém se uvažovalo o tom, že by se Praha mohla ucházet o pořádání olympijských her 1976. Tehdy se také počítalo se zahájením výstavy Národního stadionu a se jejím dokončením v roce 1968. Později se o všechno upustilo, a teprve nyní se stavá celá záležitost opět aktuální. Národní stadion bude mít kapacitu 80 000 míst. Z nich 80 procent bude zastřešeno. V ovalu 281 m dlouhém a 240 m širokém bude fotbalové hřiště a atletická dráha. V projektu jsme kladli zvláštní důraz na zajištění rychlého a bezpečného

„Podívejte se, rozhodně nejde o krátkodobou investici. Nepochybuj o tom, že vložené prostředky se časem vrátí Otázka však stojí i jinak: Potřebuje Praha svůj sportovní areál? Potřebuje Národní stadion? Myslím, že rozhodně ano. Město spartakiád, metropole země, jež usiluje o stále masovější rozvoj sportu, se nemůže stále jen závistivě dívat po tom, co mají jinde. A to často i ve státech sportovně méně vyspělých, než je naše republika.“

II. Bylo by třeba zajistit ubytování

a to nejen pro sportovce z celého světa, jimž by se o olympijskou vesnici postural ČSTV, ale též pro velký počet zahraničních návštěvníků olympiády. Na otázky odpovídá soudruh Josef Daněk, vedoucí odboru NVP.

Soudruhu vedoucí, jak to vypadá dnes s kapacitou pražských hotelů, vyhovuje současná potřeba?

„Nevyhovuje. V Praze máme asi 7200 pevných lůžek, což zdaleka nestačí. Abychom dosáhli kolem roku 1975 jakž takž

několikou kapacitu hotelových lůžek – je ochota obyvatel k ubytování turistů mnohem větší. Myslím však, že v případě olympiády bychom i my mohli počítat s větší pomocí Pražanů.“

Kdyby se olympijské hry v Praze v roce 1980 neuskutečnily, neprojevily by se pak mnohé investice ve vašem oboru jen zbytečně?

„Mám rozhodně opačný názor. To, o čem hovoříte, se snad týká investic do některých provizorních zařízení. A s těmi není třeba spěchat, dokud nebude otázka pořádání olympiády rozhodnuta. Celkově však Praha, jež je a chce být stále modernějším a navšivovánějším velkoměstem, výstavbu řady nových hotelů skutečně potřebuje. I bez olympiády. Příprava olympijských her by však mohla sehrát v procesu výstavby roli důležitého katalyzátoru.“

III. Slovo má středisko pro výstavbu silnic a dálnic

Ing. Lada:

„Je snad zbytečné hovořit o tom, že se současným stavem silniční dopravy nemůže být spokojeni. Ve srovnání s motoristicky vyspělými státy jsme na tom velmi špatně, a je nám jasné, že při očekávaném růstu intenzity motorové dopravy by naše dnešní silniční síť brzy provoz vůbec neunesla. V tom se naše situace začíná nebezpečně podobat silničním pražské tramvajové dopravě.“

K samotnému hlavnímu městu: Vývoj silniční a dálniční výstavby tu je zatím značně nevyjasněný, což je způsobeno především nutností využití jediného slabějšího rozvoje komunikací s kolejovou a silniční dopravou, s dopravou podpovrchovou (metrem) a s vlastním stavebním rozvojem města. Je přirozené, že za této situace dochází mezi jednotlivými institucemi rovněž ke kompetenčním nejasnostem, které výstavbu neurychlují. Zmínil se tedy jen velmi stručně o některých plánovaných trasách.“

Do roku 1970–1971 má být vybudována dálnice od Spojilova na Mirošovice s připojkou na Benešov. Přiblíženě v téže době se počítá s ukončením výstavby II. severojižní magistrály, tedy povede z jižního okraje Spojilova přes oblast Pančácku, kde naváže na Nuselský most a posléze na chystané přemosťní nádraží Praha–střed. Další plánovanou trasou je západovýchodní magistrála, vedoucí k budoucímu Národnímu stadionu a sportovnímu areálu na Maninách. Sem a do celé oblasti Libně, Karlína a Holešovic se v budoucnosti pravděpodobně přesunе část městského centra. V dobu olympiády zdejší Tomu se bude proto muset přizpůsobit počátku našíhovosti výstavby (a příproze a investic). Počítáme také s rekonstrukcí řady přistupových cest z oblasti vnitřního města a s určitěním výstavby III. severojižní magistrály (povede rovněž ke stadiónu).“

Hovoří náměstek ředitele ing. Volek:

„Výřešení plynulého silničního provozu v době olympiády není len otázkou rozvoje pražské sítě, ale také vybudovali kvalitních přistupových cest k hlavnímu městu. To si ostatně bez ohledu na olympijské hry vynucuje stále rostoucí turistický ruch v našem státě. Konkrétně se počítá s vybudováním těchto dálnic:

D – 5 (evropská trasa E – 12) na Plzeň a hraniční přechod Rozvadov. Ve dle dále na Norimberk a Páříž.

D – 8 (E – 15) na Ústí nad Labem, (dále Drážďany, Berlin).

D – 1 (rovněž E – 15) na Brno, Bratislavu (Budapešť a dále na jih).

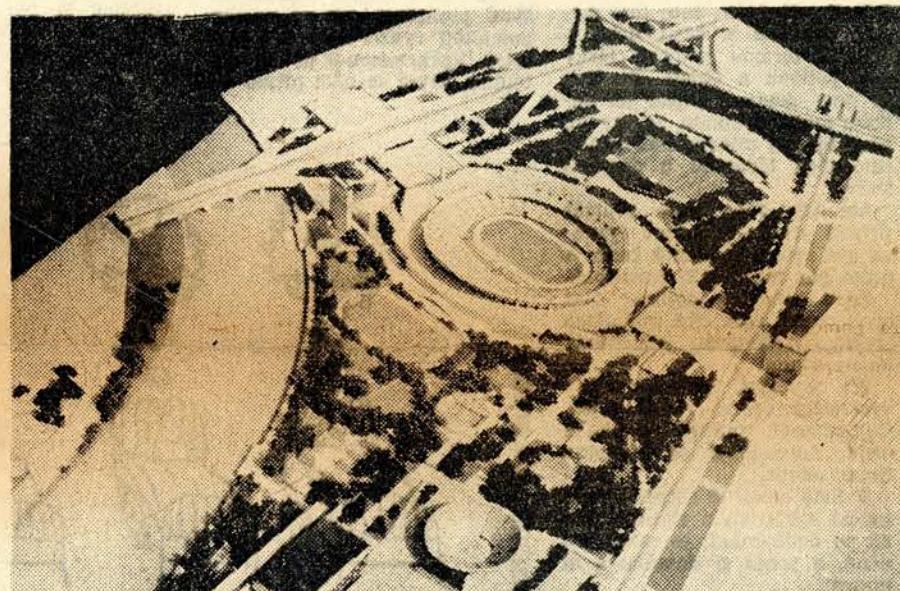
Pro představu, kolik to dělá v kilometrech: Praha–Ústí 100 km, Praha–Rozvadov 146 km, Praha–Bratislava 300 km. Podle dnešního plánu mají být trasy Praha–Plzeň a Praha–Ústí nad Labem hotové právě do roku 1980, s dobudováním hraničních úseků se počítalo později. Je však jasné, že v případě pražské olympiády by tyto úseky mohly být do jejich zahájení hotové. Méně je třeba se obávat o úsek Praha–Bratislava, s jehož dokončením počítáme kolem roku 1974.

Kromě výstavby dálnic je v plánu rovněž rekonstrukce řady silničních cest. Týká se například karlovarské silnice, tras Praha–Turnov–Liberec a Praha–České Budějovice.

Chťel bych zdůraznit našeho návrhu: výstavbu všechny uvedených cest, a to bez ohledu na to, zda v Praze olympijské hry budou, či nebude pořádány. Jezdíme dosud stále po silnicích, které vybudovala Marie Terezie. A neuvědomujeme si, že přestože například vybudovali 1 km dálnice stojí více než 10 milionů Kčs, jsou investice zde vložené vysoko efektivní. Zíráme na čas, na opatravání pneumatik i vozidel, také velké ztráty na životech i na prostředcích, jsou často způsobovány spátní stavění vozovek. Ztrácejí jednotlivci i podniky.

Dostali jsme tedy několik odpovědí na otázku: Co by se všechno mohlo udělat? Jistě se nám v nich nepodařilo obecnou vše, co by připravovaly olympijské her vyžadovala. Vybrali jsme jen tři oblasti, které jsme pokládali za nejdůležitější, a seznámili vás stručně s jejich problémami, dnešními i budoucími. Jak je všechno všechno málo.

ALEXANDR KRAMER

ho odchodu diváků, kteří by všechni měli stadión opustit dvěma směry během 10 minut. Samostatné vchody pro sportovce a pořadatele zabrání nepřijemným zmatkám.

Národní stadión nemá být jediným sportovištěm na Maninách. Budeme mít „pražské Lužníky“?

„Maninský poloostrov dává ideální možnosti pro vytvoření pražského sportovního centra. V projektu se počítá dále s hřištěm na házenou, odbíjenou, košíkovou (možná i na ragby) s menšími halami pro sálové sporty atd. V plánu je i výstavba hotelu speciálně pro sportovce. Celková divácká kapacita areálu bude 140 až 150 tisíc. V případě olympiády by totiž souřadění sportovišť bylo jisté pro organizátory i pro diváky velmi výhodné. Je samozřejmé, že kromě Manin byla využita i jiná sportovní zařízení, jako je například plavecký stadion v Podolí, nebo Sportovní hala v PKOJF.“

Kdy se začne stavět?

„Projekt by předložen k projednání stranickým a vládním orgánům. S realizací se pravděpodobně nezačne před rokem 1972. Vzhledem k olympiádě by to nebylo nijak pozdě – harmonogram počítá s dokončením celého komplexu během pěti let. Bylo by však jíž na čase začít s vylizováním pozemků na Maninách.“

Můžete odhadnout, na kolik by reálně začalo projektu přišla?

HODOVĚDNÁ ODPOVĚDNÁ

O TAZKA M. J. Z LIBERCE: PROVÁDÍ SE U NAS NEBO V NĚKTERÝCH STATECH SE SOUHLASEM ZAKONU STERILIZACE MUŽU NEBO ŽEN?

Provádí. V Indii a v Japonsku je to v některých případech dokonce povinné. V Indii, kde dnes mají už kolem dvou milionů sterilizovaných, se tím brání proti neustálé hrozbe hladem, jež s sebou přináší nejméně vysokou porodnost. Na otátku, jak je tomu u nás, odpovídá dr. Kočková, pracovnice ministerstva zdravotnictví:

Za sterilizaci se považuje výkon, který trvale zabrání plodnosti, aniž jsou odstraněny nebo poškozeny pohlavní žlázy. Může se provádět pouze ve zdravotnickém zařízení na vlastní žádost příslušné osoby nebo s jejím souhlasem.

a) Na nemocných pohlavních orgánech muže a ženy proto, je-li sterilizace nutnou součástí celkové léčby.

b) Na zdravých orgánech ženy proto, že by těhotenství nebo porod vážně ohrozoval život ženy nebo ji způsobily těžkou a trvalou poruchu zdraví.

c) Na zdravých pohlavních orgánech ženy proto, že trpí chorobou, která by ohrozovala tělesné či duševní zdraví jejich dětí.

d) Na zdravých pohlavních orgánech muže proto, že trpí trvalou chorobou, která by ohrozovala tělesné nebo duševní zdraví jeho dětí.

Sterilizaci nelze povolit, jsou-li proti jejímu provedení zdravotní důvody. Rozhodnutí může dát výzvy pouze lékařská sterilizační komise zřízená reditelem OÚNZ a sestavená z odborníků. Pro posuzování sterilizace z důvodů genetických se sterilizační komise musí poradit ještě s genetickou poradní komisí, zřízenou pro české kraje ministerstvem zdravotnictví a pro slovenské kraje pověřenectvem Slovenské národní rady pro zdravotnictví.

O sterilizaci může každý občan písemně požádat a svou žádost musí ráděně zdůvodnit. K žádosti o provedení sterilizace u nezletilých osob o osobách závěrených způsobilosti k právním úkonům se výzduje souhlas jejich zákonného zástupce. Pokud měl tazatel na mysli, jestli se může sterilizace provést z důvodů duševní nemoci, přičemž nejdří a osobu závěrenou způsobilostí k právním úkonům, odpovídám, že může, a nejen u nich, ale i u osob s pokročilými formami chronického alkoholismu nebo jiných toxikomanií, majících za následek deprací osobnosti (depravace – podstatné zhoršení, zkáza).

V následujícím čísle očekávejte:

Mohou mít zvířata pocit krásna? (Otázka Z. S. z Prahy.)

SNÍMEK PAVLA ŠTECHY

DUČOVACÍ KROUŽEK

JAK OBJÍMAT

Jest všeobecně známo, že velmi aktuální otázkou výchovy naší mládeže (až dosud systematicky zanedbávanou) je problém, jak připravit mládež na manželství citový život.

Pokusím se proto dnes tuto mezu alespoň z části doplnit. Vyšší formou projevu lásky je polibek a objetí. Ze tento není omezen pouze na sektání muže se ženou, se snadno přesvědčíme pilným sledováním filmových týdeníků a denního tisku.

Ale nás dnes bude zajímat případ první – tj. muž vyznává své sympatie určité ženě. A proto pár faktických poznámek.

Ženu můžeme objímat buď svou anebo cizí. Obě objímaté stejným způsobem, ale nikdy nejednou.

Při objímání vyžaduje dobré vychování septat různá slova. Objímáme-li zvláště náročnou ženu, doporučuje se blekat. Nebo odepýt.

V jisté odborné ročence jsem nalezl statistiku o chování mužů po doobjímání. Je velmi poučná, a proto si dovolím z ní citovat.

Když doobjímá, zapálí si pádesát procent mužů cigaretu, čtyřicet procent se otočí a spí. Zbývajících deset procent mužů odejde domů.

Vratme se však k našemu užšímu problému, jak co nejekonomičtěji využít času při objímání. Vyškrtneme-li první eventualitu, která se nám přímo na-

bízí (tj. čtení beletrie), a nevlástnime-li žádných magazínů, můžeme v případě, že objímáme dívku s přirozenou pokrývkou hlavy, zabavit se počítáním vlasů. Dovoluji si však podotknout, že maximálně při padesátém vlasu budeme z práce vyrušeni. Jest pak již zbytečné vracet se k počítání, protože těžko najdeme místo, kde jsme skončili.

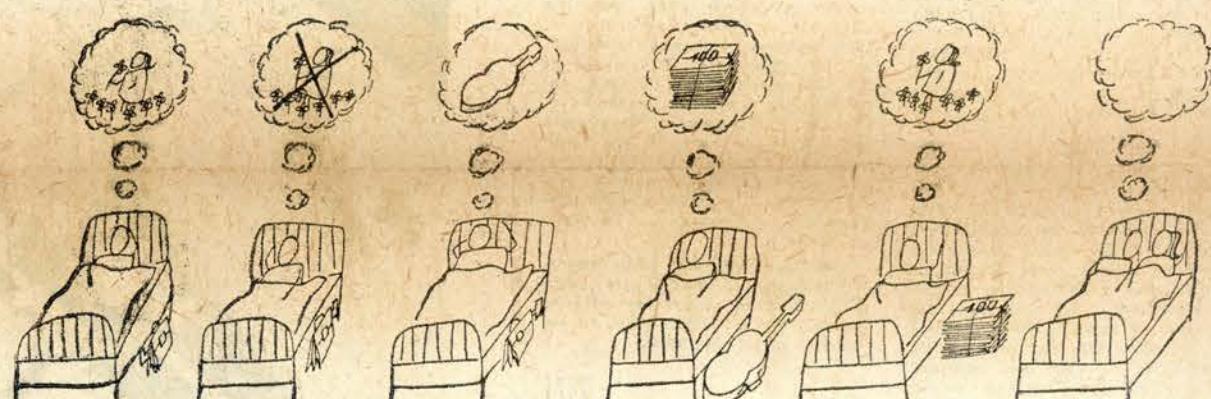
Můžeme však spolupracující ženu vyzvat, zda by nám nemohla zapřít nějaké písničky. Učiní-li tak, naskytá se nám vhodná záminka, pod jakou můžeme odejít.

Uslyšíme-li však při našem odchodu ještě pod okny zpěv, můžeme si být jisti, že naše další návštěva bude vítána.

DNEŠNÍ LEKCI PŘIPRAVIL

-BER-

KRESLIL IVAN STEIGER

LEV (21. 7.-21. 8.)

Slunce ve Vodnáři Lvům na sile nikdy nepřidá. Tentokrát se to týká hlavně typu A. U typu C se projeví malátnost spíš ve sfére rozumové. Konečně – typy B bu-

dou v kleštích jak fyzické skleslosti, tak rozumových pochybností. Nejvhodnějším „tahem“ bude aktivní obrana. To znamená pokud možno předcházet vlastním chybám a přehmatům. „Srdce“ vám poradí!

PANNA (21. 8.-21. 9.)

Zde budeme stále znova a znova volat po vědomém a rozumném klidu. Jakékoli náslivné, řízné řešení nepovede ke zdaru. Náhlá a nebojácná rozhodnutí bývají zdrojová. Ale jenom tehdy, vyvarujete-li se překontronosti a zbrklosti, ke kterým budou mít sklon zvláště typy B. Dočasné zvýšení výkonnosti fyziček i duševní bez aktivní pomoci druhých zapadne.

VÁHY (21. 9.-21. 10.)

Také Váhy budou potřebovat účinnou pomoc. Budete muset „zapoout“ i vlastníma rukama! Stále ještě budete potřebovat dočasně „rodinné útočiště“, které bychom vám měli pomáhat vytvářet. V kladných případech zdárne uplatnit svou přirozenou, tvorivou, reprodukční sílu. Pokud je to možné, učte se aktivně odpočívat! Nepřetěžujte si zbytečně hlavu!

STÍR (21. 10.-21. 11.)

Stíři by měli využít v tomto týdnu své zvýšené sensibility k prohloubení svých vlastních citů. Ovšem jenom ve smyslu kladného. Mají jiným „znamením“ neředěstvitelnou, schopnost prožívat všechny hluboké city a pocity, tedy i strach, hnus, zlobu. To, co se nám na nich někdy nezdá, je často pouze věrný odraz jejich okolí, který zahrnuje i nás!

STŘELEC (21. 11.-21. 12.)

Střelci, hlavně typy na přechodu mezi A-B, budou cítit touhu „pro něco horovat“. Zvýšená fantazie, (mnohdy eroticky zbarvená), bude snížovat jejich těhotnou

Pozn.: Každý „sumární horoskop“, (je-li odpověděn sestaven), je jakousi aplikovanou, užitou astrologii. Všimá si nejvšeobecnějších popudů vyplávajících souzněním nebo disonancemi citlivých poloh uvažovaných znamení se současnou „kosmickou situací“.

III. „Titánů bylo původně dvacát, z toho šest mužů (Ókeanos, Koilos, Kríos, Hyperión, Iapetus a Kronos) a šest žen, (Theia, Rhéa, Mnemosyné, Foibé, Themis a Téthys)… Titáni

FÓRUM

Pan Pick hrál s panem Blochem bulku. Pan Pick fixoval. Pan Bloch se rozlobil a strašně Pickovi nadával. Pan Pick položil karty a pravil: „Podívaj se, pane Bloch... Tak hrájeme, nebo se bavíme?“
(Z Židovských anekdot sestavených Karlem Poláčkem)

Trpělivý učitel jazyků

GRAMOFON TESLA

Gramofon opakuje lekci, dokud ji dokonale neprozumíte, dokud ji neovládnete. Nikam nechodíte, učete se doma. Nic vás neruší, pracujete v klidu a soustředěně. Nikomu svůj čas nepodřížujete, rozvrh si určíte sami.

GRAMOFON TESLA

spolehlivý přístroj s kvalitní repredukcí

PRODEJNY TESLA:

Praha 2, Slezská 4, tel. 25 33 25, 25 48 43, • Praha 1, Martinská 3, tel. 24 10 51-2 • České Budějovice, Jiřího 5, tel. 7315 • Ústí nad Labem, Revoluční 72, tel. 8684 • Pardubice, Jeremenkova 2371 (sídlo Dukla), tel. 265 47 • Brno, tř. Vítězství 23, tel. 235 70 a 235 80 • Ostrava, Gottwaldova 10, tel. 233 08 • Bratislava, Červenej armády 8-10, tel. 514 73 • Košice, Nové Město, Luník 1, tel. 362 32 • Banská Bystrica, Malinovského 2, tel. 244 44

PRODEJNY ELEKTRO RÁDIO

TESLA

HOROSKOP

BERAN (21. 3.-21. 4.)

Berani by se na nás neměli zlobit, připomene-li jim v tomto týdnu, ale i později během letošního roku, že „hvězdy se zed nepronášejí“. (Prosíme vás, rádějí to nezkoušejte v méně povedených paneláčích!) Kladné, citlivé a přátelské impulsy budou při rozvíjení narážet na rozumové překážky a zábrany. V krajních případech vás čeká rozhodování.

RÝK (21. 4.-21. 5.)

Býkům A projde v tomto období Slunce kvadraturou (90°). Pozor, aby svou citovou výbušnost nepronášel a nenarazil na nebývalý odpor i u svých dobrých přátel. Mohlo by dojít k rozumovým rozpěřím. Koncem týdne může zažít nečekaná milostná dobrodružství. Láska na první pohled však nemívá dlouhé trvání, alespoň ne v těchto případech!

BLÍZENCI (21. 5.-21. 6.)

No, tohle nám ještě chybělo! Dokonce i Luna, normálně spíš „příznivě nakloněná“, vám půjde neharmonicky. Ne harmonicky. Nečekejte oporu a zastání u matky, ani od starších, rozumějších žen! Můžete však překvapit vlastní iniciativou, nebo aspoň ukázanou dobrou vůlí. Snažte se překonat nerovnovážnost tohoto období přirozeným nadáním a kladnou složkou své osobnosti.

RAK (21. 6.-21. 7.)

Raci, zvláště typy A, by se měli vyhýbat nikam neveducímu „bloudění za láskou“. Jen tak mohou předcházet následujícímu rozechávání. Budou obzvlášť bezbranní a bezmocní. Mají však možnost účinně se opřít o harmonické rodinné prostředí, které doveďou vytvářet nejenom doma, ale i v kouli, na škole, v zaměstnání, v kruhu své společnosti.

